

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/508**z dnia 7 kwietnia 2020 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 12 sierpnia 2019 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036 Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej („SSHR” lub „produkt objętym dochodzeniem”) z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Tajwanu („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 28 czerwca 2019 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu czterech producentów unijnych reprezentujących całość unijnej produkcji produktu objętego dochodzeniem. Skarga zawierała dowody wskazujące na występowanie dumpingu z państw, których dotyczy postępowanie oraz wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/104⁽³⁾ Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracją zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

1.2. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, znanych producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, władze państw objętych postępowaniem, znanych importerów i użytkowników w Unii o wszczęciu dochodzenia i zwróciła się do tych podmiotów o wzięcie w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Komisja otrzymała uwagi, do których odniosła się w sekcjach 2.3 oraz 5.2.3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Indonezji (Dz.U. C 269 I z 12.8.2019, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2020/104 z dnia 23 stycznia 2020 r. poddające rejestracji przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Indonezji (Dz.U. L 19 z 24.1.2020, s. 5).

1.3. Kontrola wyrywkowa

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.3.1. Dobór próby producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej, oraz że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru wstępnej próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w kontekście analizy stałej oceny poprzedzającej wszczęcie dochodzenia, mając również na uwadze ich położenie geograficzne. Dobrana w ten sposób wstępna próba obejmowała trzech producentów unijnych, których produkcja i sprzedaż stanowią ponad 78 % produkcji i 88 % sprzedaży produktu podobnego w Unii i którzy mają swoje siedziby w trzech różnych państwach członkowskich. Szczegółowe informacje dotyczące tej wstępnej próby dołączono do akt do wglądu dla zainteresowanych stron, zapewniając zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Nie przedstawiono uwag.
- (8) Wobec powyższego potwierdzono wstępną próbę producentów unijnych. Próba obejmowała przedsiębiorstwa Aperam Belgium („Aperam”), Acciai Speciali Terni S.p.A. („AST”) oraz OTK Stainless Oy („OTK”). Ostateczna próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.3.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (9) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich znanych importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Dwóch niepowiązanych importerów zgłosiło się jako zainteresowane strony i przedstawiło wymagane informacje. Z uwagi na niewielką liczbę uzyskanych odpowiedzi kontrola wyrywkowa nie była konieczna. Obydwu importerów poproszono o wypełnienie kwestionariusza.

1.3.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie

- (11) Biorąc pod uwagę liczbę znanych producentów produktu objętego postępowaniem w państwach, których dotyczy postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano jedynie kontrolę wyrywkową w ChRL, w związku z czym Komisja zwróciła się do wszystkich chińskich producentów eksportujących o dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w celu podjęcia decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak – w celu doboru próby.
- (12) Ponadto Komisja zwróciła się do Ambasady Republiki Indonezji w Brukseli, Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej oraz Biura Przedstawicielskiego Tajpej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

1.3.3.1. Indonezja

- (13) W chwili wszczęcia dochodzenia Komisja wiedziała o istnieniu tylko dwóch producentów eksportujących w Indonezji. Z tego względu Komisja nie zamierzała dobrać próby. Nie zgłosił się żaden inny producent eksportujący. W konsekwencji Komisja przeprowadziła dochodzenie dotyczące dwóch znanych producentów eksportujących w Indonezji.

1.3.3.2. Chińska Republika Ludowa

- (14) Pięciu producentów eksportujących z ChRL przedstawiło informacje wymagane w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i wyraziło zgodę na włączenie do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę trzech przedsiębiorstw, na których w normalnych okolicznościach i w danym czasie można było przeprowadzić badanie. Podstawą doboru próby była największa wielkość wywozu do Unii.
- (15) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz władz ChRL. Nie przedstawiono uwag.

- (16) W następstwie wizyt weryfikacyjnych, biorąc pod uwagę znaczące braki w informacjach dostarczonych przez jednego chińskiego producenta eksportującego objętego próbą Komisja postanowiła nie uwzględniać informacji przekazanych przez tego producenta, na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ⁽⁴⁾.
- (17) W związku z tym próbę chińskich producentów eksportujących ograniczono do dwóch przedsiębiorstw odpowiadających za około 92 % chińskiego wywozu produktów objętych postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, co nadal uznano za wysoki poziom współpracy.

1.3.3.3. Tajwan

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie przewidziano kontroli wrywkowej w przypadku Tajwanu, ponieważ tylko jeden producent eksportujący był znany Komisji. Na krótko przed wszczęciem postępowania Komisja została jednak poinformowana przez Biuro Przedstawicielskie Tajpej w Unii Europejskiej, że na Tajwanie może istnieć łącznie 12 innych producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. W związku z tym po wszczęciu postępowania Komisja zwróciła się do tych 13 podmiotów o udzielenie odpowiedzi na pytania związane z kontrolą wrywkową, a następnie o udzielenie odpowiedzi na kilka innych pytań, mających na celu wyjaśnienie ich roli i dokładnej działalności. Na tej podstawie Komisja była w stanie ostatecznie zidentyfikować na Tajwanie dwóch producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. W związku z powyższym kontrola wrywkowa nie była konieczna.
- (19) Tych dwóch producentów eksportujących odpowiadało za około 56 % całości wywozu z Tajwanu do Unii. Z odpowiedzi siedmiu tajwańskich podmiotów, z którymi Komisja skontaktowała się po wszczęciu postępowania, wynika, że przedsiębiorstwa te były w rzeczywistości niezależnymi ośrodkami usługowymi lub przedsiębiorstwami handlowymi i że większość, o ile nie całość pozostałej części tajwańskiego wywozu do Unii, była ostatecznie realizowana przez te podmioty. Wspomniane ośrodki usługowe nie posiadały żadnych zakładów służących do walcowania na gorąco lub na zimno, w związku z czym nie kwalifikowały się jako producenci produktu objętego postępowaniem. Ponadto zapewniana przez nie wartość dodana była niewielka w stosunku do kosztów czynników produkcji. W świetle przedstawionych przez te podmioty odpowiedzi na pytania, o których mowa w motywie 18 powyżej, Komisja podjęła jednak dalsze działania, dostarczając tym podmiotom zwięzły kwestionariusz w celu uzyskania rzetelnej wiedzy na temat funkcjonowania tajwańskiej sprzedaży krajowej i eksportowej produktu objętego dochodzeniem.

1.4. Indywidualne badanie

- (20) Pierwotnie czterech chińskich producentów eksportujących, którzy odesłali formularze kontroli wrywkowej, złożyło wnioski o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online ⁽⁵⁾. Ponadto ogłaszając skład próby, Komisja poinformowała producentów eksportujących, którzy nie zostali włączeni do próby, o konieczności udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jeżeli chcą oni zostać objęci indywidualnym badaniem. Żadne z przedsiębiorstw nie przesłało jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym nie przyznano możliwości indywidualnego badania.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (21) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (22) Ponadto skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody *prima facie* świadczące o zakłóceniach na rynku surowców w Indonezji i ChRL w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje te zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Indonezji i ChRL. Z tego powodu Komisja przesłała rządowi Indonezji i rządowi ChRL dodatkowe kwestionariusze dotyczące tej sprawy.
- (23) Komisja rozesłała kwestionariusze do trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, dwóch importerów niepowiązanych, dwóch użytkowników, którzy się zgłosili, dziewięciu producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz wszystkich innych podmiotów gospodarczych, którzy się zgłosili i złożyli wniosek o przesłanie kwestionariusza. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁶⁾ w dniu wszczęcia postępowania.

⁽⁴⁾ Zob. sekcja 3.2 rozporządzenia.

⁽⁵⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2411.

⁽⁶⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2411.

- (24) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą producentów unijnych, dwóch niepowiązanych importerów, dwóch użytkowników, dwóch znanych producentów eksportujących z Indonezji, trzech objętych próbą producentów eksportujących z ChRL, dwóch producentów eksportujących na Tajwanie oraz jednego niepowiązanego ośrodka usługowego na Tajwanie. Odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od rządu Indonezji. Od rządu ChRL nie otrzymano żadnej odpowiedzi na żaden z dwóch wysłanych kwestionariuszy.
- (25) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących podmiotów:
- a) *Producenci unijni i ich stowarzyszenie*
- Acciai Speciali Terni S.p.A., Terni, Włochy („AST”)
  - Aperam Stainless Belgium, Châtelet i Genk, Belgia („Aperam”)
  - Outokumpu Stainless Oy, Tornio, Finlandia („OTK”)
  - Eurofer, Bruksela, Belgia.
- b) *Użytkownicy w Unii*
- Marcegaglia Specialties S.p.A., Mantova, Włochy („Marcegaglia”).
- c) *Producenci eksportujący*
- Producenci eksportujący w Indonezji:
- PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel, Jakarta („ITSS”)
  - PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry, Jakarta („GCNS”).
- Producenci eksportujący w ChRL:
- Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan („STSS”), jego eksporter powiązany w państwie trzecim – Tisco Stainless Steel (H.K.) Ltd., Hongkong („Tisco HK”) oraz pięć przedsiębiorstw powiązanych z siedzibą w ChRL: Beijing Taigang Sales Co., Shanxi Taigang Bonded & Comprehensive, Taiyuan Iron & Steel (Group) Fly Ash Comprehensive Utilization Co. Ltd., Taiyuan Taigang Daming Metal Products Ltd. oraz Tianjin Tisco i TPCO Stainless Steel
  - Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd., Ximen („FSS”)
  - Zhenxhi Group Eastern Special Steel Co., Ltd., Jiaxing („Zhenshi”).
- Producenci eksportujący na Tajwanie:
- Yieh United Steel Co. („Yusco”); jego producent powiązany Tang Eng Iron Works Co. Ltd. („Tang Eng”); jego powiązany ośrodek usługowy Yieh Mau Co. („YMC”); oraz jego powiązane przedsiębiorstwo handlowe Yieh Co. Ltd. („YCL”), Kaohsiung (wspólnie określane jako „Grupa Yusco”)
  - Walsin Lihwa Co., Tainan („Walsin”).
- Niezależny ośrodek usługowy na Tajwanie:
- YC INOX Ltd., Changhua County („YC INOX”).
- (26) W związku z procedurą określoną w art. 7 ust. 2a i art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z rządem Indonezji.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (27) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.7. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (28) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących z tego kraju, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (29) W związku z tym, w celu zebrania danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL, o dostarczenie informacji wymaganych w załączniku III do zawiadomienia o wszczęciu w odniesieniu do materiałów stosowanych do produkcji SSHR. Pięciu chińskich producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.
- (30) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do celów dochodzenia w związku z domniemanymi znaczącymi zakłóceniami w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja przesłała kwestionariusz również do rządu ChRL, jak opisano w motywie 21. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia znacznych zakłóceń w ChRL wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (31) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała również wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających stosowność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania tego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Dwoch producentów eksportujących zgłosiło uwagi dotyczące istnienia znaczących zakłóceń.
- (32) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów, aby określić wartość normalną na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia, konieczne może okazać się wybranie odpowiedniego reprezentatywnego kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (33) W dniu 9 września 2019 r. Komisja opublikowała pierwszą notę do akt sprawy („nota z dnia 9 września”), w której zwróciła się o opinie zainteresowanych stron na temat odpowiednich źródeł, z których Komisja może skorzystać w celu określenia wartości normalnej, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) akapit drugi rozporządzenia podstawowego. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i siła robocza, wykorzystywanych przez producentów eksportujących w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja określiła możliwe reprezentatywne kraje (mianowicie: Brazylia, Malezja, Republika Południowej Afryki i Turcja).
- (34) Komisja dała wszystkim zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Komisja otrzymała uwagi od dwóch chińskich producentów eksportujących i od skarżącego. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych uwag.
- (35) Komisja odniosła się do otrzymanych uwag w drugiej nodzie dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z dnia 10 października 2019 r. („nota z dnia 10 października”). Komisja ustaliła również tymczasowy wykaz czynników produkcji i stwierdziła, że na tym etapie Brazylia jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag, ale nie otrzymała żadnych uwag.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (36) Produktem objętym niniejszym dochodzeniem są wyroby walcowane płaskie ze stali nierdzewnej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, z wyłączeniem wyrobów, nie w zwojach, o szerokości 600 mm lub większej i grubości przekraczającej 10 mm. Wyroby te są obecnie objęte kodami Systemu Zharmonizowanego (HS) 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 i 7220 12 oraz pochodzą z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Indonezji. Kody HS podane są wyłącznie w celach informacyjnych.

2.2. Produkt podobny

- (37) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państw, których dotyczy postępowanie,
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Brazylii, która służyła jako reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (38) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (39) Przedsiębiorstwo Marcegaglia i dwóch producentów eksportujących w Indonezji twierdziło, że blachę czarną w zwojach należy wyłączyć z zakresu dochodzenia. Twierdzili oni, że przedmiotowe dochodzenie obejmuje dwa różne rodzaje wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej w zwojach – blachy białej w zwojach i blachy czarnej w zwojach – oraz zaznaczyli, że chociaż oba rodzaje blachy w zwojach sklasyfikowano pod tymi samymi kodami HS (zgodnie z definicją zawartą w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania), różnią się one pod względem właściwości i przeznaczenia. W odniesieniu do właściwości fizycznych i chemicznych przedsiębiorstwo Marcegaglia twierdziło między innymi, że pod względem odporności na korozję blacha czarna w zwojach nie stanowi nawet produktu ze stali nierdzewnej. Zdaniem przedsiębiorstwa Marcegaglia są to półprodukty, nie wyżarzane ani nie wytrawione.
- (40) Ponadto, zdaniem przedsiębiorstwa Marcegaglia, czarne SSHR wytwarzane są poprzez walcowanie na gorąco płyt i są przede wszystkim, jeżeli nie wyłącznie, dostarczane do podmiotów zajmujących się ponownym walcowaniem. Przedsiębiorstwo Marcegaglia stwierdziło, że czarne SSHR mogą być w rzeczywistości wykorzystywane wyłącznie do dalszego przetwarzania (ponowne walcowanie) w celu uzyskania zwojów trawionych lub zwojów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno oraz że w Unii występują tylko dwa podmioty zajmujące się ponownym walcowaniem, mianowicie Marcegaglia i inny znacznie mniejszy podmiot. Zdaniem tego przedsiębiorstwa, jako kategoria produktu czarne SSHR, ze względu na swój swoisty charakter półproduktu, bardziej przypominają płyty ze stali nierdzewnej niż białe SSHR.
- (41) Co więcej, według przedsiębiorstwa Marcegaglia białe SSHR są produktem końcowym ze stali nierdzewnej, wytwarzanym przez wyżarzanie i wytrawianie czarnych SSHR. Z tego względu ten ostatni element stanowi niezbędny do produkcji białych SSHR surowiec w takim samym stopniu, w jakim płyty są niezbędnym surowcem do produkcji czarnych SSHR. Z tego względu użytkownicy końcowi mogą wykorzystywać białe SSHR bezpośrednio do zastosowań przemysłowych (np. w przemyśle samochodowym, maszynowym i petrochemicznym) bez dalszej obróbki. Są one dostarczane do przedsiębiorstw zajmujących się cięciem blach, producentów rur i przedsiębiorstw zajmujących się walcowaniem na zimno w celu dalszego przetwarzania.
- (42) Zainteresowane strony ostatecznie stwierdziły, że przemysł Unii nie jest zainteresowany zaopatrywaniem rynku w blachę czarną w zwojach, ponieważ same wolą wykorzystać produkowaną przez siebie blachę czarną w zwojach do dalszego przetwarzania na blachę białą w zwojach i inne produkty na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego. Z tego względu, ich zdaniem, bezpieczeństwo dostaw blachy czarnej w zwojach byłoby zagrożone, gdyby zostały one włączone w zakres środków, jeżeli takie środki zostałyby przyjęte.
- (43) Stowarzyszenie Eurofer sprzeciwiło się twierdzeniom, o których mowa w motywach 39–42. Stowarzyszenie utrzymywało m.in., że zarówno blacha czarna w zwojach jak i blacha biała w zwojach są wyrobami ze stali nierdzewnej o tych samych właściwościach fizycznych i składzie chemicznym w tych samych klasach, wytworzonymi z tych samych surowców (głównie chromu, żelaza, stali nierdzewnej i niklu) oraz że wartość dodana w przypadku przetwarzania blachy czarnej w zwojach na blachę białą w zwojach jest ograniczona i stanowi mniej niż 8 % kosztów produkcji blachy białej w zwojach. Ponadto stowarzyszenie Eurofer odniosło się również do ogólnych niewykorzystanych mocy produkcyjnych wśród producentów unijnych, które przekraczają 2 mln ton, oraz wskazało, że przemysł Unii jest w stanie, a także jest skłonny zaspokoić całość popytu na SSHR na rynku unijnym, niezależnie od rodzaju produktu, na który jest zapotrzebowanie. Co więcej, stowarzyszenie stwierdziło, że szereg producentów unijnych na swoich stronach internetowych zamieściło informację, że są oni w stanie i chętni, by dostarczać blachę czarną w zwojach. W związku z tym stowarzyszenie twierdziło, że bezpieczeństwo dostaw blachy czarnej w zwojach nie jest zagrożone, przy czym zwróciło uwagę na ryzyko obchodzenia przepisów w przypadku wykluczenia blachy czarnej w zwojach.
- (44) Komisja przeanalizowała to zastrzeżenie. W odniesieniu do właściwości produktu w toku dochodzenia ustalono, że blacha czarna w zwojach i blacha biała w zwojach mają ten sam skład chemiczny. Przede wszystkim blacha czarna w zwojach produkowana jest z tego samego materiału podstawowego, zatem – w zależności od gatunku stali – ma te same właściwości co blacha biała. Wynika z tego, że blacha czarna w zwojach zalicza się do tych samych pozycji Nomenklatury scalonej, co blacha biała w zwojach objęta przedmiotowym postępowaniem, począwszy od pozycji

7219 lub 7220. Obie te pozycje objęte są sekcją „stal nierdzewna” w dziale 72 (Żeliwo i stal) Nomenklatury scalonej. Blacha czarna i blacha biała w zwojach mają również te same właściwości fizyczne, ponieważ mają podobne wymiary. Blacha czarna i biała w zwojach są używane zamiennie przez podmioty zajmujące się ponownym walcowaniem, które dysponują instalacjami do wyżarzania i trawienia, co faktycznie oznacza, że istnieje ryzyko obchodzenia przepisów, gdyby blacha czarna w zwojach została wyłączona z zakresu produktu objętego postępowaniem.

- (45) W odniesieniu do rzekomego braku zainteresowania przemysłu Unii sprzedażą blachy czarnej w zwojach, twierdzenie to nie zostało poparte jakimikolwiek dowodami. Wręcz przeciwnie – dochodzenie wykazało, że przemysł Unii dysponuje znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które są dostępne zarówno w odniesieniu do blachy czarnej i białej w zwojach, i że pomimo trudnych warunków rynkowych w okresie objętym dochodzeniem na rynku unijnym sprzedawano bardzo duże ilości blachy czarnej w zwojach, w tym (ale nie wyłącznie) przedsiębiorstwu Marcegaglia. Świadczy to o rzeczywistym zainteresowaniu sektora unijnego obsługą tego rynku.
- (46) Na tej podstawie stwierdza się tymczasowo, że blacha czarna w zwojach i blacha biała w zwojach mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz że tworzą jedną grupę produktów. Argumenty przedstawione w motywach 39–42 zostają zatem odrzucone.
- (47) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że SSHR o szerokości 1 600 mm i większej, w tym SSHR o szerokości 2 000 mm, powinny zostać wyłączone z zakresu dochodzenia, ponieważ wprowadzenie środków antydumpingowych na ten specjalny materiał jeszcze bardziej ograniczyłoby możliwość zakupu materiału, który już teraz jest bardzo trudny do pozyskania. Ograniczyłoby to również ich konkurencyjność wobec producentów rur spawanych o dużej średnicy spoza Unii.
- (48) Argument ten zostaje odrzucony. SSHR o szerokości 1 600 mm lub większej mają takie same podstawowe właściwości chemiczne jak mniejsze SSHR. Z wyjątkiem szerokości mają one również te same podstawowe cechy fizyczne. SSHR o większej szerokości można łatwo przekształcić w mniejsze SSHR dzięki prostym operacjom cięcia. Istnieje zatem ryzyko obchodzenia przepisów, gdyby większe zwoje zostały wyłączone z zakresu produktu objętego postępowaniem.
- (49) Konsorcjum importerów SST HRF⁽⁷⁾ stwierdziło, że należy wykluczyć zwoje o grubości przekraczającej 10 mm, ponieważ tylko dwa zakłady w Unii są w stanie wyprodukować SSHR o grubości większej niż 13 mm. Komisja nie widzi żadnych uzasadnionych powodów, aby wykluczyć te zwoje, które bez wątplenia mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz zastosowania, jak wszystkie inne rodzaje produktów objętych zakresem definicji produktu. Ponadto, jak wskazało samo konsorcjum, przemysł Unii posiada moce produkcyjne pozwalające na dostarczanie takich produktów. W związku z tym argument ten zostaje odrzucony.

3. DUMPING

3.1. Indonezja

3.1.1. Producenci eksportujący

- (50) W okresie objętym dochodzeniem istniało dwóch producentów eksportujących w Indonezji – były to przedsiębiorstwa ITSS i GCNS. Przedsiębiorstwa te były wzajemnie powiązane za sprawą ich nadrzędnej spółki dominującej, chińskiego producenta stali Tsingshan Steel Group.
- (51) Wraz z indonezyjskim przedsiębiorstwem PT Bintang Delapan spółka Tsingshan Steel Group utworzyła w Sulawesii w Indonezji park przemysłowy Indonesia Morowali Industrial Park („IMIP”)⁽⁸⁾. Dochodzenie obejmowało następujące przedsiębiorstwa powiązane za pośrednictwem spółki Tsingshan Steel Group i mające siedzibę w IMIP:
- przedsiębiorstwo GCNS jest zintegrowanym producentem eksportującym produkt objęty dochodzeniem, który przetwarza rudę niklu na czarne SSHR,
  - przedsiębiorstwo ITSS jest zintegrowanym producentem eksportującym, który przetwarza rudę niklu na płyty stali nierdzewnej,
  - przedsiębiorstwo PT Sulawesi Mining Investment („SMI”) jest hutą przetwarzającą rudę niklu na żelazonikiel, a następnie na płyty ze stali nierdzewnej,

⁽⁷⁾ Wspomniane konsorcjum tworzy grupa 20 dystrybutorów i użytkowników, którzy łącznie reprezentują około 500 000 ton konsumpcji w Unii oraz zatrudniają łącznie około 30 000 osób w Unii.

⁽⁸⁾ O ile nie podano inaczej, informacje dotyczące IMIP zaczerpnięto z: IMIP. Sprawozdanie roczne za 2017 r. dostępne pod adresem: <https://static1.squarespace.com/static/584e20fe197aea0e29105534/t/5c986900eb393132e86a5f1a/1553492333714/IMIP+2017+Annual+Report.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 marca 2020 r.).

- przedsiębiorstwo PT Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy („IRNC”) jest producentem żelazochromu i produktów będących dalszymi ogniwami łańcucha produkcyjnego produktu objętego dochodzeniem, który jest w stanie poddawać białe SSHR dalszej obróbce polegającej na walcowaniu na zimno,
- przedsiębiorstwo PT Tsingshan Steel Indonesia („TSI”) jest producentem surówki hutniczej niklu (produkowanej z rudy niklu o niskiej zawartości niklu).

3.1.2. Stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (52) Obaj producenci eksportujący nie podali istotnych informacji na temat ogólnoświatowej struktury grupy ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, ani podczas wizyt weryfikacyjnych. Ponadto powiązane przedsiębiorstwa handlowe zaangażowane w sprzedaż eksportową nie udzieliły żadnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (53) W związku z tym Komisja nie była w stanie zweryfikować relacji między producentami eksportującymi a ich dostawcami rudy niklu, którą uznaje się za kluczowy surowiec nadający produktowi objętemu dochodzeniem jego właściwości nierdzewne. W szczególności Komisja nie była w stanie ustalić, czy rzekomo niepowiązani dostawcy byli faktycznie niezależni od producentów eksportujących.
- (54) W rezultacie Komisja nie była w stanie ocenić, czy ruda niklu dostarczana przez jednoznacznie zidentyfikowane podmioty powiązane została zakupiona po cenie wolnorynkowej.
- (55) Ponadto Komisja nie była w stanie zweryfikować relacji z rzekomo niepowiązanym klientem powiązanego krajowego przedsiębiorstwa handlowego. Ustalając wartość normalną Komisja nie uwzględniła więc sprzedaży między powiązaniem przedsiębiorstwem handlowym a rzekomo niepowiązanym klientem.
- (56) Ostatecznie, ze względu na brak współpracy ze strony powiązanych przedsiębiorstw handlowych zaangażowanych w sprzedaż eksportową, Komisja nie była w stanie określić ceny eksportowej dla pierwszego niepowiązanego klienta ani rzeczywistych kosztów ponoszonych przez wspomniane powiązane przedsiębiorstwa handlowe. Komisja nie była więc w stanie obliczyć ceny eksportowej w oparciu o dane dostarczone przez producentów eksportujących, chociaż wszystkie informacje dostarczone przez przedsiębiorstwo GCNS i przedsiębiorstwo ITSS można było porównać z rejestrami przedsiębiorstw.
- (57) Pismem z dnia 20 grudnia 2019 r. Komisja poinformowała przedsiębiorstwo GCNS i przedsiębiorstwo ITSS o swoim zamiarze zastosowania przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do niektórych aspektów obliczania marginesu dumpingu. W dniu 7 stycznia 2020 r. producenci eksportujący przedstawili uwagi w tym względzie.
- (58) W swoich uwagach na temat zastosowania przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego producenci eksportujący oświadczyli, że rozporządzenie podstawowe nie pozwala Komisji uznać, że informacje dostarczone przez producentów eksportujących na temat zakupu rudy niklu nie są wiarygodne wyłącznie na podstawie braku możliwości określenia relacji pomiędzy producentami eksportującymi a ich dostawcami. Przedsiębiorstwo GCNS i przedsiębiorstwo ITSS odwołały się do orzecznictwa Światowej Organizacji Handlu („WTO”) ⁽⁹⁾ oraz porozumienia WTO w sprawie ustalania wartości celnej ⁽¹⁰⁾, z których wynika, że transakcje między powiązanymi stronami nie można uznać *a priori* za niedopuszczalne lub nieprzeprowadzane po cenie wolnorynkowej. Na koniec producenci eksportujący przypomnieli, że Komisja zweryfikowała kwestię kupna rudy niklu podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (59) W tym względzie Komisja potwierdziła, że informacje dostarczone przez przedsiębiorstwa należące do grupy (GCNS, ITSS, SMI i TSI) dotyczące tożsamości dostawcy, wielkości i wartości zakupów surowców zostały faktycznie zweryfikowane. Nie naruszając jednak zasad i orzecznictwa WTO dotyczących transakcji między powiązanymi stronami, na skutek niedostarczenia informacji na temat globalnej struktury grupy producenci eksportujący uniemożliwili Komisji nawet przeprowadzenie oceny, czy transakcje zakupu zostały przeprowadzone po cenie wolnorynkowej.
- (60) W związku z tym Komisja potwierdziła swój zamiar nieuwzględniania zgłoszonej ceny nabycia rudy niklu i zastąpienia jej dostępnymi faktami zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, Stany Zjednoczone – Anti-dumping measures on Certain Oil Country Tubular Goods from Korea (Środki antydumpingowe nałożone na niektóre przewody i rury głębinowe z Korei), (WT/DS488/15), sekcja 7.198.

⁽¹⁰⁾ Art. 1 ust. 2 lit. a) Porozumienia w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994.

- (61) Jeżeli chodzi o obliczenia ceny eksportowej producenci eksportujący powtórzyli, że dokładają wszelkich starań, aby zapewnić współpracę powiązanych przedsiębiorstw handlowych zaangażowanych w sprzedaż eksportową. Producenci eksportujący zasugerowali również, aby Komisja wykorzystała informacje dostępne w aktach sprawy jako dostępne fakty.
- (62) W tym względzie Komisja podjęła tymczasową decyzję o wykorzystaniu danych dostępnych w aktach sprawy przekazanych przez zainteresowane strony w Unii, które współpracowały w ramach dochodzenia od momentu jego wszczęcia oraz przesłały odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (63) Podsumowując, w opisanym powyżej zakresie Komisja tymczasowo wykorzystała dostępne fakty w celu określenia lub zastąpienia niektórych informacji zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Wartość normalna

- (64) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (65) Na tej podstawie ustalono, że całkowita sprzedaż produktu podobnego przez GCNS na rynku krajowym nie jest reprezentatywna.
- (66) W związku z tym, w przypadku braku sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (67) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez GCNS w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez GNCS przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - średniej ważonej zysku osiąganego przez GNCS z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (68) Koszt rudy niklu dostosowano zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi w motywach 79–82.
- (69) Przedsiębiorstwo GCNS zakupiło niektóre usługi i materiały stosowane do produkcji w postaci półproduktów od powiązanych dostawców mających siedzibę w IMIP. Komisja zbadała, czy wspomniane transakcje kupna przeprowadzono po cenie wolnorynkowej. W tym względzie Komisja porównała w przypadkach, w których było to możliwe, cenę nabycia z ceną oferowaną przez powiązanego dostawcę niepowiązanemu klientowi. W przypadku niedostępności takiej ceny Komisja porównała cenę nabycia ze skonstruowaną ceną rynkową, uwzględniając koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rozsądny zysk powiązanego dostawcy. W stosownych przypadkach Komisja dostosowała koszty przedmiotowych usług i materiałów stosowanych do produkcji poniesione przez przedsiębiorstwo GCNS, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Na podstawie badania reprezentatywności, o którym mowa w motywie 64, całkowita sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym przez przedsiębiorstwo ITSS była reprezentatywna.
- (71) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do ITSS z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (72) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez ITSS na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż jednego rodzaju produktu na rynku krajowym była reprezentatywna.
- (73) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do tego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.

- (74) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (75) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (76) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
  - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (77) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że 13,7 % całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (78) W przypadku braku sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (79) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez ITSS w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez przedsiębiorstwo ITSS w ramach krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - średniej ważonej zysku osiąganego przez ITSS z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (80) Koszt rudy niklu dostosowano zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi w motywach 79–82.
- (81) Przedsiębiorstwo ITSS zakupiło pewne usługi i materiały wykorzystywane do celów produkcji od powiązanych dostawców mających siedzibę w IMIP. Komisja zbadała, czy wspomniane transakcje kupna przeprowadzono po cenie wolnorynkowej. W tym względzie Komisja porównała w przypadkach, w których było to możliwe, cenę nabycia z ceną oferowaną przez powiązanego dostawcę niepowiązanemu klientowi. W przypadku niedostępności takiej ceny Komisja porównała cenę nabycia ze skonstruowaną ceną rynkową, uwzględniając koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rozsądny zysk powiązanego dostawcy. W stosownych przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja dostosowała koszty przedmiotowych usług i materiałów stosowanych do produkcji poniesione przez przedsiębiorstwo ITSS.
- (82) Jak wyjaśniono w motywach 52–54 i 57–60, Komisja nie wzięła pod uwagę kosztów rudy niklu podanych przez obydwu producentów eksportujących i ich powiązanych dostawców niektórych materiałów stosowanych do produkcji wymienionych w motywach 69 i 78. Komisja zamierzała wykorzystać cenę rynkową rudy niklu w Indonezji jako dostępne fakty i zastąpić rzeczywiste koszty rudy niklu tą ceną.
- (83) W tym względzie, w ramach konsultacji z rządem Indonezji w sprawie potencjalnych zakłóceń handlu surowcami zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, Komisja poprosiła o informacje statystyczne na temat wielkości i wartości sprzedaży krajowej, zwykle gromadzone przez rząd Indonezji zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa⁽¹⁾. Rząd Indonezji udzielił jednak wyłącznie informacji na temat wielkości sprzedaży krajowej. Przedmiotowe informacje były zatem niekompletne i nie można było ich wykorzystać do ustalenia krajowej ceny rynkowej rudy niklu w Indonezji.
- (84) W związku z tym Komisja wykorzystwała rzeczywistą cenę zapłaconą przez jednego z producentów eksportujących, który dostarczył informacje na temat zawartości niklu w rudzie niklu we wszystkich swoich transakcjach kupna. Komisja uznała, że zawartość niklu, która ma wpływ na cenę rudy niklu, należy uwzględnić przy zastępowaniu kosztów rudy niklu zgłoszonych przez przedsiębiorstwa należące do grupy. Komisja zidentyfikowała najwyższe

⁽¹⁾ Art. 11 rozporządzenia Ministra Energetyki i Zasobów Mineralnych nr 7/2017 w sprawie trybu ustalania cen odniesienia dla sprzedaży metali, minerałów i węgla.

ceny transakcji kupna w odniesieniu do poszczególnych poziomów zawartości niklu i uznała, że związek pomiędzy dostawcą a nabywcą ma najmniejszy wpływ na przedmiotowe transakcje i ceny. Na podstawie średniej ważonej ceny nabycia wybranych transakcji Komisja ustaliła dostosowane koszty rudy niklu, biorąc pod uwagę całkowitą ilość nabytą przez przedsiębiorstwo w odniesieniu do każdej grupy zawartości niklu.

- (85) Dostosowane koszty rudy niklu wykorzystano również do ponownego obliczenia kosztów wytwarzania półproduktów zakupionych od powiązanych dostawców, o których mowa w motywach 69 i 78, podczas ustalania, czy odpowiednie materiały stosowane do produkcji zakupiono od producentów eksportujących po cenie wolnorynkowej. Dostosowane koszty odzwierciedlały różnicę w przypadkach, w których było oczywiste, że dostawcy wykorzystywali rudę niklu o niższej zawartości niklu.

3.1.4. Cena eksportowa

- (86) Producenci eksportujący poinformowali, że dokonywali wywozu do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych w państwach trzecich oraz niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim.
- (87) Jak objaśniono w motywach 52 i 56, powiązane przedsiębiorstwa handlowe zaangażowane w sprzedaż eksportową nie współpracowały w ramach dochodzenia. W związku z tym, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, cenę eksportową ustalono na podstawie danych dostępnych w aktach sprawy i sprawdzonych przez Komisję. W celu określenia ceny eksportowej Komisja najpierw ustaliła cenę importową do Unii na podstawie dostępnych w aktach sprawy danych, które przekazały współpracujące zainteresowane strony w Unii. Komisja dodatkowo dostosowała tę cenę tak, aby uwzględnić wszystkie koszty poniesione od chwili przywozu do chwili odsprzedaży, włącznie z kosztami transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi, oraz powstałe zyski, w oparciu o zweryfikowane informacje dostarczone przez producentów eksportujących lub powszechnie dostępne informacje (np. powszechnie dostępne, poddane audytowi sprawozdania finansowe jednego z zadeklarowanych powiązanych przedsiębiorstw handlowych).

3.1.5. Porównanie

- (88) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (89) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalną dostosowano tak, aby uwzględniała koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku. Cenę eksportową dostosowano tak, aby uwzględniała koszty kredytu i prowizję niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim.

3.1.6. Marginesy dumpingu

- (90) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego dochodzeniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (91) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem: 19,3 % w przypadku GCNS i 16,2 % w przypadku ITSS.
- (92) Jak wyjaśniono w motywach 50 i 51, przedmiotowi producenci eksportujący są powiązani. Komisja ustaliła zatem jeden średni ważony margines dumpingu dla obu przedsiębiorstw na poziomie 19,2 %.
- (93) Przywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił 100 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, w związku z czym Komisja uznała to za reprezentatywną wartość do celów ustalenia rezydualnego marginesu dumpingu na poziomie współpracujących producentów eksportujących.
- (94) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	19,2 %
PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %

3.2. ChRL

3.2.1. Uwagi wstępne

- (95) Jak wyjaśniono w motywie 16 w odniesieniu do jednego z trzech objętych próbą chińskich producentów eksportujących, Komisja postanowiła zastosować przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego i nie wzięła pod uwagę informacji dostarczonych przez wymienionego producenta eksportującego.
- (96) Komisja podjęła tę decyzję, ponieważ podczas wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo nie wyjaśniło terminowo szeregu danych liczbowych podanych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i nie potrafiło powiązać ich ze zbadanymi sprawozdaniami finansowymi, rachunkami zarządzania kosztami oraz danymi znajdującymi się w wykorzystywanych wewnętrznych aplikacjach IT. Niektórych danych liczbowych, takich jak wielkość produkcji w podziale na rodzaj produktu, zużycie nakładów energii, przydział produktów ubocznych i koszty ogólne produkcji, które uznano za kluczowe dla obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu, nie udało się uzgodnić z danymi zawartymi w wyżej wymienionych dokumentach lub nie można było należycie wyjaśnić ich kluczy rozliczeniowych. Co więcej, Komisja w ogóle nie mogła zweryfikować niektórych elementów odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które dotyczyły ustalenia wartości normalnej, z powodu opóźnień w przekazywaniu wymaganych danych i wyjaśnień. W związku z tym Komisja nie otrzymała informacji niezbędnych do ustalenia marginesu dumpingu dla przedsiębiorstwa w terminie określonym w rozporządzeniu podstawowym.
- (97) Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego pismem z dnia 18 grudnia 2019 r. powiadomiono zainteresowaną stronę o przyczynach zamiaru pominięcia przez Komisję przedstawionych danych i zapewniono jej możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień.
- (98) Przedsiębiorstwo odpowiedziało na pismo Komisji w dniu 7 stycznia 2020 r. W swojej odpowiedzi przedsiębiorstwo nie kwestionowało istnienia niedociągnięć wymienionych w piśmie Komisji. Przedsiębiorstwo stwierdziło jednak, że tego rodzaju uchybienia nie są *na tyle poważne*, aby należało zastosować przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo twierdziło, że uchybienia wymienione przez Komisję w jej piśmie były spowodowane faktem, że informacje przedstawione przez jedno z powiązanych przedsiębiorstw były zasadniczo gromadzone i przetwarzane ręcznie, a nie za pomocą systemu IT. W związku z tym przedmiotowe informacje były bardziej narażone na wystąpienie uchybień. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że pomimo to Komisja mogła obliczyć indywidualny margines dumpingu na podstawie informacji zweryfikowanych na miejscu.
- (99) Komisja nie zgodziła się ze stwierdzeniem przedsiębiorstwa, że indywidualny margines dumpingu można było obliczyć na podstawie informacji zweryfikowanych na miejscu. Jak wskazano w motywie 93 powyżej, charakter i liczba uchybień stwierdzonych na miejscu, niezależnie od przyczyn ich powstania, oraz fakt, że przedsiębiorstwo nie było w stanie ich usunąć przez cały okres trwania wizyty weryfikacyjnej, skutecznie uniemożliwiły Komisji obliczenie marginesu dumpingu na podstawie zweryfikowanych danych. Wobec tego Komisja tymczasowo nie wzięła pod uwagę informacji przedstawionych przez przedmiotowego producenta eksportującego i na tym etapie potwierdziła wykorzystanie dostępnych faktów w odniesieniu do tego producenta eksportującego.
- (100) W związku z tym poniższy opis obliczania marginesu dumpingu odnosi się do pozostałych dwóch chińskich producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.2. Wartość normalna

- (101) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (102) Jednak zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz skonstruowana wartość normalna „obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.2.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

a) Wprowadzenie

- (103) Zgodnie z definicją w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:
- rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
  - obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,
  - polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych,
  - brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,
  - zniekształcone koszty wynagrodzeń;
  - dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa”.
- (104) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) bierze się pod uwagę m.in. niewyczerpujący wykaz elementów wymienionych w tym pierwszym przepisie. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się potencjalny wpływ jednego ze wspomnianych powyżej elementów lub większej ich liczby na ceny i koszty produktu objętego postępowaniem w kraju wywozu. Ponieważ wspomniany wykaz nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą zostać wzięte pod uwagę, aby stwierdzić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby. Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.
- (105) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz w razie potrzeby dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze”.
- (106) Na podstawie tego przepisu Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące ChRL (zwane dalej „sprawozdaniem”) ⁽¹²⁾, w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w zakresie wielu kluczowych czynników produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w określonych sektorach (takich jak przemysł stalowy i chemiczny). Sprawozdanie to umieszczono w aktach dochodzenia na etapie wszczęcia postępowania. Skarga zawierała również pewne istotne dowody uzupełniające sprawozdanie. W momencie wszczęcia postępowania zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia.
- (107) W szczególności skarga dotyczyła praktyk mających wpływ na koszty i ceny w sektorze stali nierdzewnej:
- chiński rynek stali nierdzewnej wciąż jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością rządu ChRL, będące pod jego kontrolą i politycznym nadzorem,
  - koszty surowców i energii w ChRL nie wynikają z działania mechanizmów rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa, w tym polityki, które faworyzują dostawców krajowych,

⁽¹²⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2.

- prawo upadłościowe, prawo spółek lub rzeczowe w ChRL wciąż nie są odpowiednio egzekwowane,
  - koszty wynagrodzeń są zniekształcone, ponieważ nie wynikają z normalnych mechanizmów rynkowych lub negocjacji pomiędzy przedsiębiorstwami i siłą roboczą,
  - przedsiębiorstwa produkujące stal nierdzewną uzyskują dostęp do finansowania dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa.
- (108) Jak wskazano odpowiednio w motywie 30, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody istniejące w aktach sprawy, w tym sprawozdania, ani też nie dostarczył dodatkowych dowodów przedstawionych przez skarżącego, jeżeli chodzi o istnienie znaczących zakłóceń lub zasadność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.
- (109) Uwagi w tej kwestii otrzymano od dwóch producentów eksportujących, którzy stwierdzili, że obliczenia wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO („Porozumienie antydumpingowe”). W tym względzie producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja nie powinna odstępować od standardowej metodyki ustalania wartości normalnej, chyba że w Porozumieniu antydumpingowym zezwolono na inne postępowanie, oraz że powinna postępować zgodnie ze standardową metodyką określoną w art. 2 Porozumienia antydumpingowego. Ponadto zainteresowane strony twierdziły również, że pojęcie znaczących zakłóceń nawet nie istnieje w Porozumieniu antydumpingowym.
- (110) Co więcej, producenci eksportujący twierdzili, że w aktach sprawy nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, że domniemane interwencje rządowe wymienione w sprawozdaniu i skardze doprowadziły do zniekształcenia cen materiałów stosowanych do produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (111) Do celów niniejszego dochodzenia Komisja stwierdziła w motywie 157, że właściwe jest zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja uważa, że art. 2 ust. 6a ma zatem zastosowanie. Ponadto Komisja uważa, że przepis ten jest zgodny z zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO. Komisja jest zdania, że – jak wyjaśniono w sprawie DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) – przepisy rozporządzenia podstawowego mające zastosowanie ogólnie do wszystkich członków WTO, w szczególności art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, zezwalają na stosowanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych w przypadku, gdy takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Komisja przypominała ponadto, że spór DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) nie dotyczył stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, który stanowi właściwą podstawę prawną w odniesieniu do określania wartości normalnej w przedmiotowym dochodzeniu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (112) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w sprawozdaniu, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w danym sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem.
- (113) W odniesieniu do drugiego argumentu Komisja zwróciła uwagę na fakt, że potwierdzenie istnienia znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest w żaden sposób powiązane z zamieszczeniem w sprawozdaniu specjalnego rozdziału sektorowego poświęconego produktowi objętemu dochodzeniem. W sprawozdaniu opisano różne rodzaje zakłóceń istniejących w ChRL – zakłócenia te mają charakter przekrojowy i występują w całej chińskiej gospodarce, wywierając wpływ na ceny lub surowce i koszty produkcji produktu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w sekcjach b) – i) poniżej, przemysł wytwarzający SSHR jest przedmiotem szeregu interwencji rządowych opisanych w sprawozdaniu (uwzględnienie tego sektora w planach pięcioletnich i innych dokumentach, zakłócenia związane z surowcami, zakłócenia finansowe itp.), które zostały jednoznacznie wymienione w niniejszym rozporządzeniu i do których niniejsze rozporządzenie się odnosi. Ponadto w motywach 104, 121–122, 124–128, 135, 138, 141, 151, 153–154 niniejszego rozporządzenia wyszczególniono również szereg dodatkowych zakłóceń wywierających wpływ na sektor SSHR lub na powiązane z tym sektorem surowce i materiały stosowane do produkcji, poza znaczącymi zakłóceniami opisanymi już w sprawozdaniu. Okoliczności rynkowe oraz strategie i plany leżące u podstaw znaczących zakłóceń nadal wywierają wpływ na sektor SSHR i powiązane z nim koszty produkcji, mimo że sprawozdanie zostało opublikowane w grudniu 2017 r. Żadna ze stron nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków. Ponadto przedstawione w rozporządzeniu dodatkowe źródła znaczących zakłóceń pozostają aktualne, a żadna ze stron nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków.

- (114) W związku z tym Komisja odrzuciła wstępnie argumenty przedstawione przez obu producentów eksportujących.
- b) Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w ChRL
- (115) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „*socialistycznej gospodarki rynkowej*”. Koncepcja ta jest zapisana w chińskiej konstytucji i określa zarządzanie gospodarką ChRL. Podstawową zasadą jest „*socialistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność całego narodu i zbiorowa własność ludu pracującego*”. Gospodarka państwowa stanowi „*wiodącą siłę gospodarki narodowej*”, a państwo posiada mandat „*do zapewnienia poprawy sytuacji gospodarczej i wzrostu gospodarczego*”⁽¹³⁾. W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko pozwala na znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Pojęcie nadrzędności własności publicznej wobec własności prywatnej przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych. Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, przy czym prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej⁽¹⁴⁾.
- (116) Ponadto zgodnie z prawem chińskim *socialistyczna gospodarka rynkowa* jest rozwijana pod przywództwem Komunistycznej Partii Chin („KPCh”). Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym), tworząc podstawową strukturę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa. W wyniku zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji. Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „*[s]ystemem socialistycznym jest podstawowym systemem Chińskiej Republiki Ludowej*” dodano nowe zdanie w brzmieniu: „*[p]odstawową cechą chińskiego socjalizmu jest przywództwo Komunistycznej Partii Chin*”⁽¹⁵⁾. Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej kontroli KPCh nad systemem gospodarczym ChRL. To przywództwo rządowe i ta kontrola rządowa nierozdzielnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem mechanizmów rynkowych.
- (117) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh⁽¹⁶⁾. Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.
- (118) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany obejmują kompleksowy i złożony model sektorów i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji. Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. Niektóre plany nadal zawierają wyraźne cele w zakresie produkcji, podczas gdy w poprzednich cyklach planowania było to stałym elementem. Zgodnie z planami poszczególne sektory lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.). Podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie władze chińskie na wszystkich szczeblach sprawowania rządów stosują się do systemu planów i odpowiednio wykorzystują przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w planach (zob. również sekcja e) poniżej)⁽¹⁷⁾.
- (119) Po drugie, na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy ChRL jest zdominowany przez banki komercyjne będące własnością państwa. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą raczej dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu (zob. również sekcja h) poniżej)⁽¹⁸⁾. To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego.

⁽¹³⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 6–7.

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10.

⁽¹⁵⁾ Informacje dostępne pod adresem: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 20–21.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41, 73–74.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120–121.

wego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego, które nie stanowią części sektora bankowego, nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh ⁽¹⁹⁾.

- (120) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy. Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągnięcia celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Mające zastosowanie ustawodawstwo przewiduje w szczególności, że zamówienia publiczne są udzielane w celu ułatwienia osiągnięcia celów wyznaczonych w ramach polityki państwa. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co daje organom decyzyjnym szeroki margines swobody ⁽²⁰⁾. Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Kontrola inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego ⁽²¹⁾.
- (121) Podsumowując, chiński model gospodarczy opiera się na pewnych podstawowych zasadach, które zapewniają liczne interwencje rządowe i sprzyjają takim interwencjom. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania mechanizmów rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽²²⁾.

c) Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz

- (122) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki ChRL.
- (123) Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa, a w szczególności na przedsiębiorstwa państwowe. Władze państwowe (a pod wieloma względami również KPCh) nie tylko aktywnie opracowują ogólne strategie gospodarcze dla poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i nadzorują ich wdrażanie, ale również roszczą sobie prawa do brania udziału w procesie podejmowania decyzji operacyjnych przez przedsiębiorstwa państwowe. Odbywa się to zazwyczaj poprzez rotację kadr między organami rządowymi a przedsiębiorstwami państwowymi, poprzez powoływanie członków Partii do organów wykonawczych przedsiębiorstw państwowych i poprzez tworzenie komórek partyjnych w przedsiębiorstwach (zob. również sekcja d)), a także poprzez kształtowanie struktury korporacyjnej sektora przedsiębiorstw państwowych ⁽²³⁾. W zamian przedsiębiorstwa państwowe mają szczególny status w chińskiej gospodarce, co wiąże się z szeregiem korzyści ekonomicznych, w szczególności ochroną przed konkurencją i zapewnieniem preferencyjnego dostępu do odpowiednich czynników produkcji, w tym finansowania ⁽²⁴⁾.
- (124) W szczególności w sektorze stalowym znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL. Choć w ujęciu nominalnym szacuje się, że liczba przedsiębiorstw państwowych jest niemal równa liczbie przedsiębiorstw prywatnych, czterech spośród pięciu chińskich producentów stali należących do grupy 10 największych producentów stali na świecie jest przedsiębiorstwami państwowymi ⁽²⁵⁾. Jednocześnie, choć w 2016 r. producenci należący do czołowej dziesiątki odpowiadali za zaledwie 36 % łącznej produkcji tego sektora, rząd ChRL wyznaczył w tym samym roku cel polegający na skonsolidowaniu do 2025 r. od 60 % do 70 % produkcji wyrobów z żelaza i stali wokół mniej więcej dziesięciu przedsiębiorstw prowadzących działalność na dużą skalę ⁽²⁶⁾. Rząd ChRL ponownie przedstawił ten cel w kwietniu 2019 r., ogłaszając publikację wytycznych dotyczących konsolidacji przemysłu stalowego ⁽²⁷⁾. Taka konsolidacja może wiązać się z przymusowym łączeniem rentownych przedsiębiorstw prywatnych z

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 122–135.

⁽²⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 7, s. 167–168.

⁽²¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 8, s. 169–170, 200–201.

⁽²²⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 15–16, sprawozdanie – rozdział 4, s. 50, s. 84, sprawozdanie – rozdział 5, s. 108–109.

⁽²³⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 22–24 i rozdział 5, s. 97–108.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 104–109.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 358: 51 % przedsiębiorstwa prywatne i 49 % przedsiębiorstwa państwowe, jeżeli chodzi o produkcję, oraz 44 % przedsiębiorstwa państwowe i 56 % przedsiębiorstwa prywatne, jeżeli chodzi o moce produkcyjne.

⁽²⁶⁾ Dostępne na stronie www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.), https://polycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.), i www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽²⁷⁾ Dostępne na stronie http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.) i http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

osiągającymi niezadowalające wyniki przedsiębiorstwami państwowymi ⁽²⁸⁾. Przykładem niedawnego łączenia z 2016 r. są producenci stali Baosteel Group Corp. i Wuhan Iron & Steel Group Corp. – przedsiębiorstwa, które stały się drugim co do wielkości producentem stali na świecie ⁽²⁹⁾. Główni producenci stali nierdzewnej, na przykład Tisco, Baosteel, Ansteel Lianzhong, Jiujuan Iron and Steel oraz Tangshan, są spółkami państwowymi.

- (125) Co więcej, ChRL jest największym na świecie konsumentem niklu. Nikiel jest ważnym surowcem, który w połączeniu z chromem nadaje stali nierdzewnej jej właściwości nierdzewne. Zawartość niklu stanowi również główny czynnik kosztotwórczy rudy niklu, która z kolei stanowi czynnik kosztotwórczy materiałów stosowanych do produkcji produktu objętego postępowaniem. W produkcji SSHR wykorzystuje się go w różnych postaciach, np. jako rudę niklu, surówkę hutniczą niklu, żelazonikiel, czysty nikiel, złom niklu, złom stali nierdzewnej. Skarżący oszacował, że nikiel w różnych postaciach stanowi ponad 50 % kosztów produkcji stali nierdzewnej w ChRL ⁽³⁰⁾. W 2016 r. w ChRL zużyto 1,04 mln ton niklu, co stanowi 52 % światowego zużycia tego surowca. W 2017 r. konsumpcja w Chinach miała wzrosnąć o 2,9 % – do 1,07 mln ton. Produkcja stali nierdzewnej stanowi proces, w którym zastosowanie niklu w ChRL (84 %) jest największe. Odsetek ten jest znacznie wyższy niż średnia międzynarodowa (64 %). Konsumpcja niklu znacznie wzrosła w latach 2016 i 2017 ⁽³¹⁾, ponieważ produkcja chińskiej stali nierdzewnej wzrosła w tym okresie o 15,7 % – do 24,9 mln ton. Produkcja w pozostałej części świata wzrosła jedynie o 4,3 % w związku z czym udział ChRL w produkcji światowej osiągnął poziom 54,5 %. Gwałtowny wzrost produkcji wynika z dużych wydatków na infrastrukturę ze strony rządu ChRL oraz dynamiki w branży budowlanej. Dane statystyczne wskazują, że znaczna część inwestycji ChRL w środki trwałe została zorganizowana przez rząd ChRL i przedsiębiorstwa państwowe – zarówno rząd ChRL, jak i przedsiębiorstwa państwowe, wykazały wyższy wzrost inwestycji niż sektor prywatny ⁽³²⁾.
- (126) Z uwagi na dużą skalę interwencji rządowych w przemyśle stalowym i przemyśle metali nieżelaznych oraz wysoki udział przedsiębiorstw państwowych w tych sektorach nawet prywatni producenci stali nie mogą prowadzić w nim działalności na warunkach rynkowych. Zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne działające w sektorze stalowym są również objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne – zob. sekcja e) poniżej.
- (127) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że rynek SSHR w ChRL był obsługiwany w znacznym stopniu przez przedsiębiorstwa będące własnością, podlegające kontroli lub nadzorowi politycznemu rządu ChRL lub wykonujące jego polecenia.

d) Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty

- (128) Poza sprawowaniem kontroli nad gospodarką z racji bycia właścicielem przedsiębiorstw państwowych i korzystania z innych narzędzi rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności ⁽³³⁾, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh ⁽³⁴⁾), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ścisłego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką

⁽²⁸⁾ Jak miało to miejsce w przypadku połączenia prywatnego przedsiębiorstwa Rizhao z przedsiębiorstwem państwowym Shandong Iron and Steel w 2009 r. Zob. pekińskie sprawozdanie dotyczące sektora stalowego, s. 58, oraz nabyty udział większościowy China Baowu Steel Group w Magang Steel w czerwcu 2019 r., zob. <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽²⁹⁾ Zob. Reuters, „China's Baosteel's takeover of Wuhan to create world's No 2 steelmaker” (Chińskie przedsiębiorstwo Baosteel przejmuje przedsiębiorstwo Wuhan, aby stworzyć drugiego w skali światowej producenta stali), artykuł dostępny pod adresem: <https://www.reuters.com/article/us-china-baosteel-mergers-idUSKCN11Q0U3> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 marca 2020 r.).

⁽³⁰⁾ Załącznik 29 do skargi.

⁽³¹⁾ The World Nickel Factbook 2018 http://insg.org/wp-content/uploads/2019/03/publist_The-World-Nickel-Factbook-2018.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 marca 2020 r.).

⁽³²⁾ „Analysis of Market Distortions in the Chinese Non-Ferrous Metals Industry” (Analiza zakłóceń na chińskim rynku metali nieżelaznych), © THINK!DESK China Research & Consulting, s. 136–138, artykuł dostępny pod adresem: https://eurometaux.eu/media/1624/study_-analysis-of-market-distortions-in-china.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³³⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 100–101.

⁽³⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 26.

partii ⁽³⁵⁾. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono ⁽³⁶⁾. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów SSHR i dostawców materiałów do ich produkcji.

- (129) Szczególnie w sektorze stalowym, jak już wskazano, wielu spośród największych producentów jest własnością państwa (zob. motyw 123). Niektórzy z tych producentów zostali bezpośrednio wymienieni w „Planie na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020” ⁽³⁷⁾. Główni producenci eksportujący będący własnością państwa często są wiodącymi światowymi producentami SSHR, bez względu na to, czy są to producenci zintegrowani. Na przykład państwowe chińskie przedsiębiorstwo Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. („TISCO”) wspomina na swojej stronie internetowej, że jest „supergigantem w sektorze żelaza i stali oraz wiodącym przedsiębiorstwem w światowym przemyśle stali nierdzewnej”, „największym przedsiębiorstwem w branży stali nierdzewnej posiadającym największe na świecie zdolności produkcyjne oraz najnowocześniejsze technologie i wyposażenie”. W związku z tym „TISCO przekształciło się w niezwykle obszerny kompleks hutnictwa żelaza i stali, który jest zintegrowany z działalnością w zakresie wydobycia żelaza, produkcji, przetwarzania, dostaw żelaza i stali oraz obrotu nimi” ⁽³⁸⁾. Baosteel jest kolejnym dużym chińskim przedsiębiorstwem państwowym, które prowadzi produkcję stali nierdzewnej i zostało włączone do niedawno skonsolidowanej grupy China Baowu Steel Group Co. Ltd (przedtem Baosteel Group i Wuhuan Iron & Steel) ⁽³⁹⁾.
- (130) Rząd ChRL ingeruje również w działalność przedsiębiorstw z sektora stali nierdzewnej w drodze mianowań członków kadry. Przykładem takiego podejścia jest producent stali nierdzewnej TISCO, w którego przypadku zastępca sekretarza Komitetu KPCh został również wyznaczony na stanowisko prezesa TISCO decyzją Komitetu KPCh i rządu prowincji Shanxi ⁽⁴⁰⁾.
- (131) Obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych (zob. również sekcja h) poniżej), a także w obszarze dostaw surowców i materiałów stosowanych do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku SSHR ⁽⁴¹⁾. W związku z powyższym obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach – uwzględniając przedsiębiorstwa państwowe – prowadzących działalność w sektorze stalowym i innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji, w tym sektor metali nieżelaznych) zapewnia rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.
- (132) Rząd ChRL bezpośrednio ingeruje w ceny kapitału, pracy, gruntów, surowców i podstawowych materiałów stosowanych w procesie produkcji. Chociaż ceny produktów końcowych są głównie ustalane przez mechanizmy rynkowe, zakłócenia cenowe powstałe na początku łańcucha wartości rzutują na te ceny i tworzą „błędne” sygnały cenowe, które nie odzwierciedlają prawdziwych niedoborów w sektorze i zakłócają równowagę zysków i strat wszystkich zaangażowanych podmiotów.
- e) Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych
- (133) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są przeznaczane na sektory uznane przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽⁴²⁾.

⁽³⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 31–32.

⁽³⁶⁾ Dostępne na stronie: <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³⁷⁾ Pełny tekst planu jest dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informatycznej: <http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5353943/content.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³⁸⁾ TISCO, zakładka „Company profile”, <http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³⁹⁾ Baowu, zakładka „Company profile”, <http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽⁴⁰⁾ Zob. skarga, s. 19, cytując za MCI: „Gao Jianbing appointed as the President of TISCO”, 12 października 2018 r., <https://metals-consulting.com/gao-jianbing-appointed-as-deputy-party-secretary-deputy-chairman-of-the-board-and-the-president-of-tisco/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 marca 2020 r.).

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie – rozdziały 14.1–14.3.

⁽⁴²⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 41–42 i 83.

- (134) Rząd ChRL uznaje przemysł stalowy za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki ⁽⁴³⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących sektora stalowego wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym takich jak „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. We wspomnianym planie stwierdzono, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem” ⁽⁴⁴⁾. Główne zadania i cele przedstawione w tym planie obejmują wszystkie aspekty związane z rozwojem tej gałęzi przemysłu ⁽⁴⁵⁾.
- (135) W 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego ⁽⁴⁶⁾ przewidziano objęcie wsparciem przedsiębiorstw wytwarzających wysokiej klasy wyroby ze stali ⁽⁴⁷⁾. Skoncentrowano się w nim również na dążeniu do zapewnienia odpowiedniej jakości, trwałości i niezawodności tych wyrobów, wspierając przedsiębiorstwa korzystające z technologii w zakresie produkcji stali o wysokim stopniu czystości, precyzyjnego walcowania i poprawy jakości ⁽⁴⁸⁾.
- (136) W „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)” ⁽⁴⁹⁾ („katalog”) przemysł stalowy i żelazny wymieniono wśród promowanych gałęzi przemysłu.
- (137) Ponadto rząd ChRL kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych dotyczących m.in.: struktury i restrukturyzacji rynku, surowców, inwestycji, eliminowania mocy produkcyjnych, zakresu produktów, przenoszenia produkcji, udoskonalania itp. Korzystając z tych i innych środków, rząd ChRL kieruje praktycznie wszystkimi aspektami związanymi z rozwojem i funkcjonowaniem tego sektora i kontroluje praktycznie wszystkie te aspekty ⁽⁵⁰⁾. Obserwowany obecnie problem nadwyżki mocy produkcyjnych prawdopodobnie w najlepszy sposób ilustruje skutki polityki prowadzonej przez rząd ChRL i wynikających z niej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.
- (138) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym produkcji SSHR będących częścią promowanego sektora stalowego. Środki te zaburzają prawidłowe funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- f) Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego
- (139) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż ChRL – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznie rygorystycznym egzekwowaniem przepisów. Liczba upadłości utrzymuje się na zaskakująco niskim poziomie, biorąc pod uwagę wielkość chińskiej gospodarki; jedną z głównych przyczyn tego stanu rzeczy może być fakt, że przepisy regulujące przebieg postępowań upadłościowych cechują się szeregiem braków, co skutecznie zniechęca zainteresowane podmioty do występowania o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal pełnią istotną i aktywną rolę w toku postępowań upadłościowych, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat ⁽⁵¹⁾.
- (140) Dodatkowo, jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów, w systemie praw własności ChRL można zaobserwować szczególnie rażące braki ⁽⁵²⁾. Wszystkie grunty są własnością państwa chińskiego (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa). Podejmowanie decyzji w kwestii przydziału gruntów stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach

⁽⁴³⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽⁴⁴⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽⁴⁵⁾ Sprawozdanie, rozdział 14, s. 347.

⁽⁴⁶⁾ Trzynasty plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej (2016–2020), dostępny na stronie: https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽⁴⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 349.

⁽⁴⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 352.

⁽⁴⁹⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 375–376.

⁽⁵¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 138–149.

⁽⁵²⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 216.

rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe. Przepisy te są jednak nagminnie naruszane: w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych⁽⁵³⁾. Ponadto organy państwa niejednokrotnie dążą do osiągnięcia konkretnych celów politycznych, dlatego też podejmowane przez nie decyzje w kwestii przydziału gruntów są często podporządkowane realizacji określonych planów gospodarczych⁽⁵⁴⁾.

(141) Producenci SSHR – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także odgórnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego. W obecnym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia. W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób, co prowadzi do zakłóceń wynikających z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL. Na podstawie dostępnych dowodów można stwierdzić, że powyższe ustalenia odnoszą się również w pełni do sektora stali nierdzewnej.

(142) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w sektorze stalowym dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego, również w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

g) Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń

(143) W ChRL nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. ChRL nie ratyfikowała szeregu podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”), w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych⁽⁵⁵⁾. Zgodnie z przepisami chińskiego prawa krajowego w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne⁽⁵⁶⁾. Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej. W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru⁽⁵⁷⁾. Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w ChRL są zniekształcone.

(144) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor stalowy, w tym producenci SSHR, nie podlegałyby opisanemu chińskiemu systemowi prawa pracy. W części sektora stalowego związanej z produkcją SSHR występują zatem zakłócenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL).

h) Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa

(145) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL podlega różnym zakłóceniom.

(146) Po pierwsze, chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa⁽⁵⁸⁾, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych, banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadre zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh)⁽⁵⁹⁾, a także, podobnie jak niefinansowe przedsiębiorstwa państwowe, banki regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd. W ten

⁽⁵³⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 213–215.

⁽⁵⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 209–211.

⁽⁵⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 332–337.

⁽⁵⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 336.

⁽⁵⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 337–341.

⁽⁵⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 114–117.

⁽⁵⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 119.

sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności kredytowej stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z programem polityki przemysłowej państwa⁽⁶⁰⁾. Sytuację tę pogarszają dodatkowo istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁶¹⁾.

- (147) Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy, przytłaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędną rolę w stosowaniu różnych instrumentów prawnych.
- (148) Ponadto ratingi obligacji i kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że na ocenę ryzyka wpływ ma strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz moc każdej domniemanej gwarancji rządowej. Z szacunków zdecydowanie wynika, że chińskie ratingi kredytowe systematycznie odpowiadają niższemu ratingom międzynarodowym⁽⁶²⁾.
- (149) Sytuację tę pogarszają dodatkowo istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁶³⁾. Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanim przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.
- (150) Po drugie, koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym niedawny wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.
- (151) Po trzecie, chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania mechanizmów rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działanie rządu. W istocie odsetek kredytów udzielanych na poziomie stopy referencyjnej lub poniżej tego poziomu nadal stanowi 45 % wszystkich kredytów, a wykorzystanie kredytów celowych wydaje się większe, skoro odsetek ten znacznie wzrósł od 2015 r. pomimo pogarszających się warunków ekonomicznych. Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego wykorzystywania kapitału.
- (152) Ogólny wzrost akcji kredytowej w ChRL wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w niezniekształconym otoczeniu rynkowym. W wyniku tego w ostatnich latach szybko wzrosła liczba kredytów zagrożonych. W obliczu rosnącego ryzyka zadłużenia rząd ChRL zdecydował się uniknąć niewykonania zobowiązań. W związku z tym kwestie dotyczące wierzytelności nieściągalnych rozwiązano poprzez refinansowanie długu, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa zombie, lub poprzez przeniesienie prawa własności do długu (np. poprzez połączenia lub zamianę długu na udziały w kapitale własnym) bez konieczności usunięcia ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.
- (153) Zasadniczo, pomimo ostatnich kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w ChRL występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych.
- (154) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor stalowy, w tym produkcja stali nierdzewnej, byłby wyłączony z opisanej powyżej interwencji rządowej w system finansowy. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

⁽⁶⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120.

⁽⁶¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

⁽⁶²⁾ Zob. dokument roboczy MFW „Resolving China's Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego, Serkana Arslanalpa, Johna Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joonga Shika Kanga, W. Raphaela Lama, T. Daniela Law, Wei Liao, Nadię Rendak, Philippe'a Wingendera, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁶³⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

i) Systemowy charakter opisanych zakłóceń

- (155) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej w sekcjach a)–e) oraz w części A sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych w sekcjach f)–h) powyżej oraz w części B sprawozdania.
- (156) Komisja przypomina, że do produkcji SSHR niezbędny jest szeroki zakres materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci SSHR kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (157) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej SSHR nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji produkowane w ChRL na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji i tak dalej. W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.

j) Wnioski

- (158) Analiza przedstawiona w punktach a)–i) niniejszej sekcji, która obejmuje badanie wszystkich dostępnych dowodów odnoszących się do interwencji ChRL w jej gospodarce, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w sektorze stali wykazała, że ceny lub koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania mechanizmów rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych.
- (159) W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.2.2.2. Reprezentatywny kraj

- (160) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów:
- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu ChRL. W tym celu Komisja wykorzystała państwa o dochodzie narodowym brutto podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego ⁽⁶⁴⁾,
  - Produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym państwie,
  - dostępność odpowiednich danych publicznych w tym państwie,
  - w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (161) Jak wyjaśniono w motywach 33–35, Komisja opublikowała dwie noty w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej.

⁽⁶⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, dokument dostępny na stronie <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

- (162) W nocy z dnia 9 września Komisja poinformowała zainteresowane strony, że na podstawie kryteriów wymienionych w motywie 157 wskazała następujące cztery potencjalne kraje reprezentatywne: Brazylię, Malezję, Republikę Południowej Afryki i Turcję.
- (163) Komisja otrzymała uwagi od trzech zainteresowanych stron: skarżącego i dwóch chińskich producentów eksportujących objętych próbą.
- (164) Obaj chińscy producenci eksportujący twierdzili w swoich opiniach, że Malezja byłaby najlepszym reprezentatywnym krajem, ponieważ spełnia wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, podczas gdy Brazylia i Republika Południowej Afryki posiadają rzekomo niższy poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (165) Z drugiej strony w swojej opinii skarżący wskazał, że w Malezji i Turcji nie istnieje produkcja produktu objętego dochodzeniem.
- (166) Malezyjskie przedsiębiorstwo określone jako potencjalny producent produktu objętego dochodzeniem, zgodnie z opinią skarżącego, zajmuje się jedynie ponownym przerobem zwojów walcowanych na gorąco w zwoje walcowane na zimno i najwyraźniej nie posiada ani zakładu zajmującego się topieniem, ani linii do walcowania na gorąco. Swoje argumenty w tym względzie skarżący oparł na skonsolidowanym zbadanym sprawozdaniu finansowym grupy Acerinox z 2017 r. Sprawozdanie finansowe grupy z 2018 r. również potwierdziło ten zarzut.
- (167) W odniesieniu do Turcji skarżący twierdził, że przedmiotowe przedsiębiorstwo zajmowało się tylko produkcją nieznacznej ilości produktów ze stali nierdzewnej. Ponadto produkcja ta ograniczała się do długich produktów ze stali martenzytycznej z kęsami jako surowcem, co w rzeczywistości wyklucza produkcję produktu objętego dochodzeniem.
- (168) Własne badanie Komisji potwierdziło argumenty skarżącego dotyczące podstawy skonsolidowanego zbadanego sprawozdania z 2018 r. grupy Acerinox oraz oficjalnych stron internetowych obu przedmiotowych przedsiębiorstw.
- (169) Skarżący potwierdził, że produkt objęty dochodzeniem produkowany jest w Republice Południowej Afryki przez jedno z przedsiębiorstw należących do grupy Acerinox, jak wskazała Komisja w nocy z dnia 9 września. Skarżący przedstawił jednak szereg argumentów przemawiających za wyborem Brazylii jako reprezentatywnego kraju zamiast Republiki Południowej Afryki.
- (170) Po pierwsze, skarżący wskazał, że pod względem rozwoju gospodarczego mierzonego przez wskaźnik dochodu narodowego brutto Brazylia jest znacznie bardziej zbliżona do ChRL niż Republika Południowej Afryki (Republika Południowej Afryki znajduje się na znacznie niższej pozycji w tych danych statystycznych).
- (171) Nawet jeśli w świetle aktualnych danych dotyczących dochodu narodowego brutto Republika Południowej Afryki znajduje się na dalszej pozycji w stosunku do ChRL niż Brazylia, wszystkie trzy państwa wciąż są jednak klasyfikowane przez Bank Światowy jako kraje o średnio-wysokim dochodzie. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (172) Po drugie, skarżący twierdził, że Republika Południowej Afryki jest największym na świecie producentem chromu, ważnego materiału do produkcji stali nierdzewnej, i w związku z tym poziom cen tego materiału nie będzie reprezentatywny.
- (173) Fakt, iż państwo produkuje materiał do produkcji produktu objętego dochodzeniem, nie stanowi automatycznie powodu, dla którego poziom cen przywozu tego produktu do tego państwa nie jest reprezentatywny. Skarżący nie przedstawił dowodów na temat wpływu dużej produkcji krajowej na cenę importową. W związku z tym Komisja uznała wspomniany argument za nieuzasadniony.
- (174) Na koniec skarżący przekazał Komisji publicznie dostępne zbadane sprawozdania finansowe brazylijskiego producenta produktu objętego dochodzeniem wspomnianego w nocy z dnia 9 września, które mogą być wykorzystane jako źródło danych na potrzeby kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysków potrzebnych do obliczenia wartości normalnej. W przypadku producenta południowoafrykańskiego wskazanego w tej samej nocy takie dane były dostępne jedynie na poziomie grupy skonsolidowanej.
- (175) Na podstawie jakości i poziomu szczegółowości danych finansowych łatwo dostępnych w Brazylii, przekazanych przez skarżącego, i uwzględniając również reprezentatywność czynników produkcji, które wyjaśniono w sekcji 3.2.2.3 poniżej, w swojej nocy z dnia 10 października Komisja stwierdziła, że Brazylię należy uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj.

- (176) Po wyborze Brazylii jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju pod względem poziomu rozwoju oraz dostępności odpowiednich danych statystycznych i danych finansowych dotyczących przywozu Komisja nie uznała za konieczne dokonywanie oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska potencjalnych reprezentatywnych krajów.
- (177) W odniesieniu do noty z dnia 10 października od zainteresowanych stron nie otrzymano żadnych uwag.
- (178) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Brazylia spełnia wszystkie kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj. W szczególności, oprócz tego, że znajduje się na poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do poziomu ChRL, Brazylia wytwarza znaczną ilość produktu objętego dochodzeniem i dysponuje kompletnym zbiorem danych dotyczących czynników produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w okresie objętym dochodzeniem.

3.2.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (179) Na podstawie informacji przedstawionych przez zainteresowane strony oraz innych odpowiednich informacji dostępnych w aktach Komisja sporządziła w nocy z dnia 9 września wstępny wykaz czynników produkcji oraz źródeł, które przeznaczone były do wykorzystania w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do wytworzenia produktu objętego dochodzeniem. Komisja stwierdziła, że na potrzeby obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta w największym możliwym stopniu z bazy danych Global Trade Atlas („GTA”) w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów czynników produkcji, z danych statystycznych Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”) oraz krajowych danych statystycznych w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy oraz z innych źródeł w zależności od wybranego reprezentatywnego kraju w celu ustalenia niezniekształconych kosztów energii (takich jak koszty energii elektrycznej, gazu ziemnego i wody). W tej samej nocy Komisja ustaliła kody systemu zharmonizowanego (HS) czynników produkcji, które zostały początkowo wzięte po uwagę do wykorzystania do analizy GTA na podstawie informacji przekazanych przez zainteresowane strony.
- (180) W tym względzie uwagę otrzymano tylko od skarżącego, w której wskazywał on, że w przypadku niektórych czynników produkcji kody HS zaproponowane przez Komisję miały zbyt szeroki zakres i mogły obejmować asortyment produktów niebędących reprezentatywnymi pod względem składu chemicznego materiałów do produkcji, które faktycznie wykorzystano w produkcji produktu objętego dochodzeniem. Komisja przyjęła tę uwagę do wiadomości. Była ona uwzględniana na dalszych etapach śledztwa w zależności od kodów towarów reprezentatywnego kraju oraz ustaleń z wizyt weryfikacyjnych u producentów eksportujących.
- (181) Komisja przeprowadziła również dalszą analizę wstępnych informacji otrzymanych na temat kodów HS od zainteresowanych stron i stwierdziła, że niektóre czynniki produkcji, tj. niektóre surowce i materiały zużywalne prawdopodobnie nie zostały zaklasyfikowane poprawnie. Zmienione kody HS oraz wykaz czynników produkcji opublikowano w nocy z dnia 10 października. Komisja przeanalizowała również dostępność danych dotyczących przywozu, które mogą być wykorzystane do obliczania wartości odniesienia dla niezniekształconych kosztów i sprawdziła istnienie ograniczeń w reprezentatywnym kraju dotyczących wywozu czynników produkcji.
- (182) W nocy z dnia 10 października Komisja potwierdziła, że skorzysta z GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów czynników produkcji, z danych statystycznych MOP oraz innych publicznie dostępnych źródeł⁽⁶⁵⁾ w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy oraz ze stawek stosowanych przez wybranych brazylijskich dostawców energii elektrycznej, gazu ziemnego i wody w celu ustalenia niezniekształconych kosztów tych rodzajów energii.
- (183) W tej samej nocy Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że w celu określenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków wykorzysta dane finansowe jedyne znane brazylijskiego producenta produktu objętego dochodzeniem, którego szczegółowe dane finansowe są publicznie dostępne – Aperam Inox America do Sul S.A. Zainteresowane strony nie przekazały publicznie dostępnych danych finansowych pozostałych producentów produktu objętego dochodzeniem w Brazylii, a Komisja nie natrafiła na takie dane.
- (184) Komisja nie otrzymała żadnych dalszych uwag dotyczących źródeł niezniekształconych kosztów i wartości odniesienia w związku z notą z dnia 10 października. W związku z tym tymczasowo zatwierdzono źródła wymienione w motywach 178–180.

⁽⁶⁵⁾ Zob. na przykład <https://www.jornalcontabil.com.br/quanto-custa-um-funcionario-aprenda-a-calcular/> lub <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 marca 2020 r.).

3.2.2.4. Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia

- (185) Jak określono już w motywach 176 oraz 178–179, Komisja dążyła do stworzenia wstępnej listy czynników produkcji i źródeł, które miały być wykorzystane w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych przez producentów eksportujących podczas produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (186) Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących wykazu czynników produkcji w związku z notą z dnia 10 października, w której w oparciu o informacje otrzymane od zainteresowanych stron Komisja ustaliła wykaz wszystkich potencjalnych kodów HS odpowiadających czynnikom produkcji wykorzystywanym w wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem.
- (187) Komisja ustaliła następnie ostateczny wykaz czynników produkcji i odpowiadających kodów HS po wizytach weryfikacyjnych w siedzibach objętych próbą producentów eksportujących.
- (188) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przekazane przez zainteresowane strony i zgromadzone podczas wizyt weryfikacyjnych, w stosownych przypadkach zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i kody HS:

Tabela 1

Czynnik produkcji	Kod HS	Wartość niezniekształcona	Jednostka
Surowce/materiały pomocnicze			
Kwarcyt	2506 20	1 945,57	CNY/t
Glina ogniotrwała	2508 30	4 109,80	CNY/t
Serpentyn	2516 90	4 257,06	CNY/t
Stopiony tlenek magnezu; palony (spiekany) tlenek magnezu, nawet zawierający małe ilości innych tlenków dodanych przed spiekaniem; pozostały tlenek magnezu, nawet czysty:	2519 90	8 993,25	CNY/t
Fluoryt – zawierający 97 % lub mniej masy fluorku wapnia	2529 21	2 126,27	CNY/t
Ruda żelaza, nieaglomerowana (w proszku) Ruda żelaza w bryłach	2601 11	8 300,12	CNY/t
Ruda żelaza, aglomerowana (spiekana)	2601 12	1 165,36	CNY/t
Rudy i koncentraty chromu	2610 00	4 493,41	CNY/t
Węgiel tłusty; Węgiel koksowy	2701 12	1 412,62	CNY/t
Węgiel chudy; węgiel stosowany w energetyce; węgiel gazowy	2701 19	1 268,12	CNY/t
Koks; Koks w proszku; koks metalurgiczny	2704 00	2 703,69	CNY/t
Olej smarowy	2710 19	73,73	CNY/t
Węgiel	2803 00	9 656,11	CNY/t
Wapń (druć)	2805 12	34 597,60	CNY/t
Kwas siarkowy	2807 00	560,10	CNY/t
Kwas azotowy	2808 00	2 582,31	CNY/t
Kwas fluorowodorowy	2811 11	11 085,17	CNY/t
Amoniak, bezwodny	2814 10	1 920,32	CNY/t
Tlenek lub wodorotlenek molibdenu	2825 70	134 622,70	CNY/t
Siarczek żelaza	2830 90	92 317,53	CNY/t
Nadtlenek wodoru	2847 00	15 955,82	CNY/t
Żelazo rdzeniowe; zasyпка	3824 99	15 192,47	CNY/t

Czynnik produkcji	Kod HS	Wartość niezniekształcona	Jednostka
Surówka o średniej zawartości niklu Surówka o niskiej zawartości niklu	[nie dot.] (zob. motyw 190)	84 151,00 Skorygowana o rzeczywistą zawartość niklu ⁽¹⁾	CNY/t
Żelazomangan zawierający > 2 % masy węgla	7202 11	8 143,34	CNY/t
Żelazomangan zawierający <= 2 % masy węgla	7202 19	12 910,85	CNY/t
Żelazokrzem o zawartości krzemu > 55 %	7202 21	12 754,53	CNY/t
Żelazokrzemomangan	7202 30	8 077,34	CNY/t
Żelazochrom o zawartości węgla > 4 %	7202 41	9 475,88	CNY/t
Żelazonikiel	[nie dot.] (zob. motyw 190)	21 879,38	CNY/t
Żelazomolibden	7202 70	130 503,79	CNY/t
Żelazowolfram	7202 80	200 436,70	CNY/t
Żelazotytan	7202 91	25 925,68	CNY/t
Żelazoniob	[nie dot.] (zob. motyw 190)	145 667,77	CNY/t
Żelazobor; Stop żelazokrzemowo wapniowy	7202 99	14 659,67	CNY/t
Złom żeliwny	7204 10	909,47	CNY/t
Złom stali nierdzewnej	7204 21	6 600,08	CNY/t
Odpady żelazne i złom żelazny, inne niż wióry z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, ażury z okrawania i tłoczenia; z materiału innego niż żeliwo, stal stopowa, blacha stopowa lub stal	7204 49	2 388,92	CNY/t
Granulki surówki hutniczej, surówki zwierciadlistej, żelaza lub stali	7205 10	9 625,10	CNY/t
Żelazny proszek spawalniczy	7205 29	8 830,75	CNY/t
Stopione żelazo	[nie dot.] (zob. motyw 190)	2 715,76	CNY/t
Pręty zbrojeniowe	7214 20	3 961,67	CNY/t
Śrut do śrutowania	7326 11	7 016,25	CNY/t
Miedź katodowa	7403 11	42 901,10	CNY/t
Pozostałe artykuły z miedzi; odlewane, formowane, wytłaczane lub kute, ale więcej nieobrobione; wyłączając łańcuchy i ich części.	7419 91	276 619,84	CNY/t
Nikiel niestopowy	7502 10	98 182,60	CNY/t
Odpady i złom niklu	7503 00	640,77	CNY/t

Czynnik produkcji	Kod HS	Wartość niezniekształcona	Jednostka
Sztaby niklu, pręty i kształtowniki ze stopów niklu	7505 12	172 600,22	CNY/t
Wlewek aluminiowy Aluminium, nieobrobione, niestopowe	7601 10	15 833,50	CNY/t
Drut aluminiowy z aluminium niestopowego	7605 11	16 103,02	CNY/t
Blachy grube, cienkie oraz taśma z aluminium	7606 91	22 469,41	CNY/t
Sztaby lub pręty z molibdenu	8102 95	817 404,83	CNY/t
Kamienie kobaltowe i pozostałe produkty pośrednie hutnictwa kobaltu	8105 20	180 180,50	CNY/t
Tytan gąbczasty	8108 20	72 277,73	CNY/t
Mangan	8111 00	17 032,79	CNY/t
Elektrody z grafitu	8545 11	57 656,22	CNY/t
Płyta (ang. slab)	[nie dot.] (zob. motyw 190)	14 033,74	CNY/t
Praca			
Koszty pracy w przemyśle wytwórczym	[nie dot.]	33,88	CNY/godz.
Energia			
Energia elektryczna	[nie dot.]	0,82	CNY/kWh
Gaz ziemny	[nie dot.]	3,23	CNY/m ³
Woda	[nie dot.]	68,88	CNY/m ³
Argon	2804 21	8,03	CNY/m ³
Tlen	2804 40	13,04	CNY/m ³

(¹) Jak wyjaśniono w motywie 190, notowania Londyńskiej Giełdy Metali wykorzystano jako podstawę w odniesieniu do tej wartości niezniekształconej, skorygowanej o zawartość niklu w surowcu. Ze względu na to, że zawartość niklu różni się między przedsiębiorstwami objętymi próbą, dokładna wartość niezniekształcona jest podawana w ujawnieniu odnoszącym się do danego przedsiębiorstwa.

a) Surowce i materiały pomocnicze

(189) Podczas wizyt weryfikacyjnych Komisja zweryfikowała surowce i materiały pomocnicze wykorzystywane w produkcji produktu objętego postępowaniem.

(190) W odniesieniu do wszystkich surowców i materiałów pomocniczych, z wyjątkiem opisanych w motywach 190 i 192 poniżej, Komisja oparła się na cenach importowych w reprezentatywnym kraju. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 156 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływ na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Ponadto wydaje się, że cena importowa głównych surowców eksportowanych przez ChRL do Brazylii jest niższa od

średniej ważonej przywozów innych państw. Podobnie wykluczono również dane dotyczące przywozu w odniesieniu do przywozów w reprezentatywnym kraju z krajów niebędących członkami WTO wymienionych w załączniku 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽⁶⁶⁾. Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej oraz w każdym razie takie dane dotyczące przywozu były znikome.

- (191) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców dostarczonych *loco* zakład producenta eksportującego, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego Komisja dodała koszty transportu międzynarodowego i koszty ubezpieczenia⁽⁶⁷⁾, zastosowała należności celne przywozowe obowiązujące w reprezentatywnym kraju. Na późniejszym etapie w trakcie obliczeń indywidualnych marginesów dumpingu do ceny importowej Komisja dodała specyficzne dla danej firmy krajowe koszty transportu. Koszty transportu międzynarodowego i krajowego w odniesieniu do wszystkich surowców oraz koszty ubezpieczenia oszacowano na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez objętych próbą producentów eksportujących.
- (192) W odniesieniu do niektórych surowców, w przypadku których nie było żadnej wartości odniesienia lub dostępną wartość odniesienia uznano za niereprezentatywną⁽⁶⁸⁾ na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozów do reprezentatywnego kraju, Komisja zastosowała wartości odniesienia w oparciu o niezniekształcone ceny międzynarodowe lub inne racjonalne dane. Dokonano tego w odniesieniu do pięciu materiałów do produkcji:
- żelazonikiel i surowka hutnicza niklu – wartości odniesienia oparto na notowaniach Londyńskiej Giełdy Metali skorygowanych o zawartość niklu w stopie;
  - żelazoniob – wartość odniesienia oparto na GTA, obliczono ją jako średnią ważoną ceny eksportowej najbardziej istotnego kraju wywozu w OD, Brazylii⁽⁶⁹⁾;
  - żelazoniob – wartość odniesienia oparto na GTA – obliczono ją jako średnią ważoną ceny eksportowej najbardziej istotnego światowego eksportera w OD, Iranu⁽⁷⁰⁾;
  - płyty ze stali nierdzewnej – wartość odniesienia oparto na GTA – obliczono ją jako średnią ważoną wszystkich wywozów trzeciego największego na świecie eksportera w OD, tj. Korei Południowej⁽⁷¹⁾.
- (193) W przypadku, gdy do określenia niezniekształconej ceny surowca zastosowano cenę eksportową⁽⁷²⁾, nie dokonywano dalszych dostosowań danych z GTA. Komisja uznała, że koszty ponoszone przez brazylijskiego dostawcę i międzynarodowy port były równe kosztom takiego dostawcy i jego brazylijskiego klienta. Cenę z GTA można było zatem zaakceptować jako cenę surowca dostarczanego *loco* zakład producenta eksportującego.
- (194) W przypadku niektórych surowców i materiałów dodatkowych⁽⁷³⁾ producenci eksportujący objęci próbą nie byli w stanie określić w swoich rejestrach wielkości konsumpcji lub nie można było określić właściwej wartości odniesienia w reprezentatywnym kraju. Ogólnie rzecz biorąc, te materiały do produkcji miały niewielkie znaczenie pod względem kosztów. Koszty te uwzględniono w kosztach ogólnych produkcji, jak wyjaśniono w motywie 198, ponieważ rzeczywiście poniesione koszty tych surowców stanowiły nieznaczną część łącznych rzeczywiście poniesionych kosztów produkcji przedsiębiorstw wywozujących objętych próbą. Czynniki produkcji przeniesione do kosztów ogólnych wymieniono w ujawnieniach odnoszących się do danego przedsiębiorstwa.
- b) Praca
- (195) W celu ustalenia wartości odniesienia dla kosztów pracy Komisja wykorzystała dane statystyczne MOP wraz z publicznie dostępnymi informacjami dotyczącymi dodatkowych kosztów pracy poniesionych przez pracodawcę w Brazylii.

⁽⁶⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

⁽⁶⁷⁾ Brazylijskie przywozy są zgłaszane na poziomie cen FOB w GTA.

⁽⁶⁸⁾ Ze względu na ograniczenia wywozowe lub nieznaczne ilości, które są przywożone.

⁽⁶⁹⁾ Wywozy do ChRL wykluczono. <https://connect.ihs.com/home> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 marca 2020 r.).

⁽⁷⁰⁾ Wywozy do ChRL wykluczono. <https://connect.ihs.com/home> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 marca 2020 r.).

⁽⁷¹⁾ Korea Południowa jest trzecim największym na świecie eksporterem płyt ze stali nierdzewnej – po Indonezji (państwie objętym dochodzeniem) i drugim największym eksporterze, którym jest Zjednoczone Królestwo. Wywozy do ChRL wykluczono. Wywóz pozostałych krajów był znacząco mniejszy.

⁽⁷²⁾ Na podstawie cen FOB.

⁽⁷³⁾ Materiały te wymieniono w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa w odpowiednich ujawnieniach dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa. Ponadto jeden ze wskaźników zużycia energii, tj. pary wodnej, potraktowano jednakowo w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw.

(196) Z danych statystycznych MOP ⁽⁷⁴⁾ pozyskano dane dotyczące średniej tygodniowej liczby faktycznie przepracowanych godzin na osobę zatrudnioną oraz miesięcznych zarobków pracowników w produkcji w okresie objętym dochodzeniem. Wykorzystując te dane, Komisja obliczyła wynagrodzenie godzinowe pracowników produkcyjnych, do którego dodano dodatkowe koszty związane z pracą ⁽⁷⁵⁾ (składki z tytułu zabezpieczenia społecznego i ubezpieczenia na wypadek bezrobocia opłacane przez pracodawcę).

c) Energia pobrana

(197) Cena energii elektrycznej, jaką naliczał jeden z największych dostawców energii elektrycznej w Brazylii – przedsiębiorstwo EDP Brazil – była łatwo dostępna ⁽⁷⁶⁾. Informacje były wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić ustalenie ceny energii elektrycznej oraz ceny za wykorzystanie systemu dystrybucji (modalidade tarifaria azul) płaconej przez użytkowników przemysłowych.

(198) Należy zauważyć, że w Brazylii organ regulacyjny Agência Nacional de Energia Elétrica ⁽⁷⁷⁾ („ANEEL”) zobowiązuje dostawców energii elektrycznej do podnoszenia swoich stawek o konkretną wartość procentową w celu regulowania zużycia energii elektrycznej w kraju. ANEEL stosuje system flag ⁽⁷⁸⁾ (zielona, żółta, czerwona 1, czerwona 2), aby zasygnalizować, czy cena energii elektrycznej powinna pozostać taka, jaką zaproponował dostawca (zielona), czy też należy ją zwiększyć o 0,010 BRL/kWh (żółta), 0,030 BRL/kWh (czerwona 1) lub 0,050 BRL/kWh (czerwona 2). Flagi są publikowane przez ANEEL co miesiąc, a w przypadku okresu objętego dochodzeniem były łatwo dostępne na stronie internetowej EDP Brazil ⁽⁷⁹⁾. Przy określaniu niezniesztalonych kosztów energii elektrycznej Komisja uwzględniła flagi zastosowane w okresie objętym dochodzeniem i odpowiednio dostosowała ceny.

(199) Opłata za zużycie wody pobierana przez przedsiębiorstwo Sabesp, które jest odpowiedzialne za dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków w stanie Sao Paulo, jest łatwo dostępna. Informacja ta umożliwia ustalenie stawek ⁽⁸⁰⁾ mających zastosowanie do użytkowników przemysłowych w okresie objętym dochodzeniem w różnych podregionach i gminach stanu Sao Paulo ⁽⁸¹⁾. Komisja określiła niezniesztalone koszty wody i odprowadzania ścieków na podstawie stawki mającej zastosowanie do klientów przemysłowych na obszarze metropolitalnym stanu Sao Paulo w okresie objętym dochodzeniem.

(200) Cena gazu ziemnego jest łatwo dostępna jako naliczona przez największego dystrybutora gazu w Brazylii, przedsiębiorstwo Comgas, które prowadzi działalność głównie w stanie Sao Paulo. Informacje przekazane na stronie internetowej przedsiębiorstwa Comgas ⁽⁸²⁾ umożliwiają określenie ceny gazu ziemnego dostarczanego do użytkowników przemysłowych.

3.2.2.5. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

(201) Koszty ogólne produkcji, jakie ponieśli współpracujący producenci eksportujący zostały zwiększone przez koszty surowców i materiałów dodatkowych, o których mowa w motywie 192 i wyrażone następnie jako udział w kosztach produkcji faktycznie poniesionych przez poszczególnych producentów eksportujących objętych próbą. Odsetek ten zastosowano do niezniesztalonych kosztów produkcji.

(202) W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzystwała dane finansowe jedyne go znanego brazylijskiego producenta produktu objętego dochodzeniem, którego szczegółowe dane finansowe są publicznie dostępne – Aperam Inox America do Sul S.A. Publicznie dostępne zbadane sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa przekazano zainteresowanym stronom jako załącznik do noty z dnia 10 października.

3.2.2.6. Obliczanie wartości normalnej

(203) Komisja obliczyła konstruowaną wartość normalną w opisanych poniżej etapach.

⁽⁷⁴⁾ Dostępne na stronie: https://www.ilo.org/ilostat/faces/oracle/webcenter/portalapp/pagehierarchy/Page21.jspx?_afzLoop=518377340582818&_afzWindowMode=0&_afzWindowId=o8k2wnnrz_1#!%40%40%3F_afzWindowId%3Do8k2wnnrz_1%26_afzLoop%3D518377340582818%26_afzWindowMode%3D0%26_adf.ctrl-state%3Do8k2wnnrz_54 (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 lutego 2020 r.).

⁽⁷⁵⁾ Dostępne na stronie: <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 lutego 2020 r.).

⁽⁷⁶⁾ Dostępne na stronie: [http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-\(grupo-a\)](http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/tarifas-aplicadas-a-clientes-atendidos-em-alta-e-media-tensao-(grupo-a)) (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lutego 2020 r.).

⁽⁷⁷⁾ Dostępne na stronie: <http://www.aneel.gov.br/a-aneel> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lutego 2020 r.).

⁽⁷⁸⁾ Dostępne na stronie: <http://www.aneel.gov.br/bandeiras-tarifarias> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lutego 2020 r.).

⁽⁷⁹⁾ Dostępne na stronie: <http://www.edp.com.br/distribuicao-es/saiba-mais/informativos/bandeira-tarifaria> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lutego 2020 r.).

⁽⁸⁰⁾ <http://site.sabesp.com.br/site/interna/Default.aspx?secaoId=183> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 lutego 2020 r.).

⁽⁸¹⁾ Na przykład obszaru metropolitalnego http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/comunicado_06_2018.pdf
http://site.sabesp.com.br/site/uploads/file/asabesp_doctos/Comunicado%205-19.pdf
(ostatnie wyświetlenie w dniu 28 lutego 2020 r.).

⁽⁸²⁾ <https://www.comgas.com.br/tarifas/historico-de-tarifas/2018-2/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 lutego 2020 r.).

- (204) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji objętych próbą producentów eksportujących. Koszty produkcji zmniejszono o niezniekształcone koszty produktów ubocznych wykorzystanych ponownie w procesie produkcji, o czym poinformowały przedsiębiorstwa.
- (205) Po drugie, aby uzyskać niezniekształcone koszty produkcji, Komisja dodała koszty ogólne produkcji, określone zgodnie z motywem 199, do niezniekształconych kosztów produkcji.
- (206) Ponadto do kosztów produkcji określonych zgodnie z motywem 203 Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk Aperam Inox America do Sul S.A., jak wyjaśniono w motywie 200.
- (207) Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do niezniekształconych kosztów produkcji wyniosły 13,90 %.
- (208) Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 7,65 %.
- (209) Wartość normalna obliczona zgodnie z motywami 202–206 została zmniejszona o niezniekształconą wartość produktów ubocznych sprzedanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (210) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym, że w próbie pozostało tylko dwóch chińskich producentów eksportujących, Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu jedynie w odniesieniu do tych producentów eksportujących.

3.2.3. Cena eksportowa

- (211) Przedmiotowi chińscy producenci eksportujący realizowali wywóz do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako eksporterzy powiązani w państwie trzecim lub importerzy powiązani w Unii.
- (212) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (213) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem powiązanych importerów w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz rozsądnego zysku.

3.2.4. Porównanie

- (214) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą chińskich producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (215) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W stosownych przypadkach dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych; kosztów kredytu; opłat bankowych; kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych eksporterów powiązanych, w tym marży zysku.
- (216) ChRL stosuje politykę zwrotu podatku VAT tylko częściowo przy wywozie i w tym przypadku, w zależności od miesiąca OD, VAT w wysokości od 0 % do 3 % nie został zwrócony. Aby zapewnić objęcie wartości normalnej tym samym poziomem opodatkowania co cena eksportowa, skorygowano wysokości wartości normalnej w górę o tę część VAT naliczanego przy wywozie produktu objętego postępowaniem, która nie została zwrócona chińskim producentom eksportującym.

3.2.5. Margines dumpingu

- (217) W odniesieniu do objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (218) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem: 108,4 % w przypadku STSS i 55,6 % w przypadku FSS.

- (219) Margines dumpingu współpracujących chińskich przedsiębiorstw nieobjętych próbą, Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd i Fujian Dingxin Technology Co., Ltd., jest średnią ważoną między dwoma indywidualnymi marginesami dumpingu dla przedsiębiorstw objętych próbą, którą ustalono na poziomie 87,9 %.
- (220) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących na poziomie 92 % łącznego chińskiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii, Komisja uznała za reprezentatywne ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu mającego zastosowanie do wszystkich pozostałych (niewspółpracujących) producentów eksportujących, w tym przedsiębiorstwa, które otrzymało art. 18, na poziomie 108,4 %, odpowiadającym najwyższemu indywidualnemu marginesowi dumpingu chińskich przedsiębiorstw objętych próbą.
- (221) Na tej podstawie wyliczono następujący tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. ⁽¹⁾	108,4
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	55,6
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,9
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,9
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	108,4

⁽¹⁾ Margines mający zastosowanie w odniesieniu do wszystkich pozostałych chińskich producentów produktu objętego dochodzeniem grupy TISCO, jak wymieniono w części normatywnej rozporządzenia.

3.3. Tajwan

3.3.1. Uwagi wstępne

- (222) Jak wspomniano w motywie 24 dwóch producentów eksportujących na Tajwanie, Yusco Group i Walsin współpracowali w ramach dochodzenia, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żadnych innych producentów eksportujących na Tajwanie nie ustalono ani nie zgłosili się.
- (223) Ponadto, jak również wskazano w motywie 24, niepowiązany ośrodek usługowy YC Inox współpracował w ramach dochodzenia, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Przedsiębiorstwo to nie było powiązane z dwoma tajwańskimi producentami współpracującymi. Jego współpraca umożliwiła Komisji uzyskanie rzetelnej wiedzy na temat funkcjonowania tajwańskich rynków krajowych i eksportowych produktu objętego dochodzeniem. W szczególności na podstawie informacji przekazanych przez tę stronę oraz ich weryfikacji Komisja mogłaby wyciągnąć racjonalne wnioski dotyczące najbardziej prawdopodobnego przeznaczenia zgłaszanej sprzedaży krajowej dwóch współpracujących producentów eksportujących.
- (224) W okresie objętym dochodzeniem Yusco Group dokonywało sprzedaży krajowej produktu podobnego albo bezpośrednio do niepowiązanych klientów, albo pośrednio za pośrednictwem powiązanego krajowego ośrodka usługowego. W obu przypadkach możliwe było stwierdzenie, że część tej sprzedaży była ostatecznie przeznaczona na wywóz. W okresie objętym dochodzeniem Yusco Group realizowało sprzedaż eksportową do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub pośrednio – albo za pośrednictwem powiązanego ośrodka usługowego na Tajwanie, albo powiązanego przedsiębiorstwa handlowego zarejestrowanego w Hong Kongu, ale znajdującego się na Tajwanie i ChRL.
- (225) W przypadku Walsin sprzedaż krajowa i eksportowa produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem była realizowana bezpośrednio przez niepowiązanych klientów.
- (226) Komisja zbadała sprzedaż krajową zgłoszoną przez Yusco Group i Walsin. Na podstawie ustaleń z wizyt weryfikacyjnych na Tajwanie w przypadku transakcji, w ramach których przeznaczeniem towarów były porty morskie lub zakłady pod zamknięciem celnym ⁽⁸³⁾ (tj. podatek VAT wynoszący 0 %), lub w przypadku pewnych innych zgłaszanych rodzajów sprzedaży krajowej i na podstawie wyjaśnień udzielonych na miejscu przez producentów eksportujących lub YC Inox Komisja ponownie zaklasyfikowała tę sprzedaż krajową jako sprzedaż eksportową. Transakcje te zostały następnie wyłączone z transakcji sprzedaży krajowej wykorzystanych do obliczenia wartości normalnej.

⁽⁸³⁾ W art. 6–1 tajwańskiej ustawy zwanej „Value-added and Non-value-added Business Tax Act” [Podatek od działalności gospodarczej tworzącej wartość dodaną i nie tworzącej wartości dodanej] określono zakład pod zamknięciem celnym jako podmiot prowadzący działalność w strefie produkcji eksportowej.

3.3.2. Wartość normalna

- (227) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych objętych dochodzeniem producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (228) Na tej podstawie uznano łączną wielkość sprzedaży produktu objętego dochodzeniem na rynku krajowym przez spółki Yusco Group i Walsin za reprezentatywną.
- (229) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do objętych dochodzeniem producentów eksportujących z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (230) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy rodzaje produktu sprzedawane przez producentów eksportujących na rynku krajowym są reprezentatywne w zestawieniu z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (231) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (232) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (233) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (234) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
  - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (235) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których sprzedaży na rynku krajowym w ogóle nie prowadzono lub była ona niewystarczająca, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (236) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - średniej ważonej zysku osiąganego przez producentów eksportujących objętych dochodzeniem z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (237) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W odniesieniu do rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym lub w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, dodano średnie ważne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.3.3. Cena eksportowa

- (238) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo przez powiązane przedsiębiorstwa.
- (239) Cena eksportowa została w związku z tym ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.4. Porównanie

- (240) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (241) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (242) W stosownych przypadkach dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, opłat za pakowanie, kosztów kredytów, opłat bankowych, prowizji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.

3.3.5. Marginesy dumpingu

- (243) W odniesieniu do producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (244) Na tej podstawie tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Yieh United Steel Co. and Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0 %
Walsin Lihwa Co.	7,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,5 %

- (245) Poziom współpracy w tym przypadku uznano za wysoki i nie zidentyfikowano żadnych innych producentów eksportujących. W związku z tym Komisja uznała za reprezentatywne ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu na poziomie producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (246) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 5 znanych (grup) producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (247) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 4,6 mln ton, w tym produkcja na rynek sprzedaży wewnętrznej. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu unijnego, a mianowicie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanych od stowarzyszenia Eurofer, w miarę możliwości sprawdzonych przez porównanie ze zweryfikowanymi odpowiedziami udzielonymi na pytania zawarte w kwestionariuszu przez producentów unijnych objętych próbą.
- (248) Jak wskazano w motywie 7, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za ponad 78 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego. Wszyscy oni są producentami zintegrowanymi pionowo.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (249) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny powinno być uwzględnione w analizie.

- (250) Przemysł Unii jest zintegrowany pionowo, a SSHR uznaje się za bezpośredni materiał do produkcji różnych produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego tworzących wartość dodaną, mianowicie produktów walcowanych na zimno. Komisja stwierdziła, że znaczna część całkowitej produkcji producentów unijnych była przeznaczona na użytek własny.
- (251) Rozróżnienie między rynkiem sprzedaży wewnętrznej a wolnym rynkiem ma największe znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu z uwagi na fakt, że sprzedaje je się w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw na podstawie cen transferowych ustalonych zgodnie z politykami wewnętrznymi, a zatem niezwiązanymi bezpośrednio z cenami wolnorynkowymi.
- (252) Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem, przy czym ceny sprzedaży są cenami wolnorynkowymi.
- (253) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja zwróciła się o przekazanie danych dotyczących całej działalności w zakresie SSHR i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy na wolny rynek.
- (254) Komisja zbadała niektóre wskaźniki ekonomiczne odnoszące się do przemysłu Unii wyłącznie na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wielkość i ceny wywozu; oraz rentowność. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (255) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności w zakresie SSHR, w tym sprzedaży wewnętrznej przemysłu Unii. Są to: produkcja; moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych; inwestycje; zapasy; zatrudnienie; wydajność; oraz płace. Wynika to stąd, że są one zależne od całej działalności produkcyjnej niezależnie od tego, czy SSHR zatrzymuje się na wewnętrzne potrzeby, czy sprzedaje na wolnym rynku.

4.3. Konsumpcja w Unii

4.3.1. Konsumpcja w Unii na wolnym rynku

- (256) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: a) danych stowarzyszenia Eurofer dotyczących sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii niepowiązanym klientom w Unii, niezależnie od tego, czy jest to sprzedaż bezpośrednia czy pośrednia, sprawdzonych przez porównanie z danymi producentów unijnych objętych próbą; oraz b) przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii z wszystkich państw trzecich, według danych Eurostatu.
- (257) Konsumpcja w Unii na wolnym rynku kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii na wolnym rynku (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Konsumpcja w Unii na wolnym rynku	1 221 444	1 213 398	1 205 651	1 219 231
Wskaźnik	100	99	99	100

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (258) W okresie badanym konsumpcja w Unii utrzymywała się na stałym poziomie.

4.3.2. Konsumpcja własna na rynku unijnym

- (259) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji własnej na podstawie ilości wykorzystanej na użytek własny wszystkich znanych producentów w Unii. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję własną w okresie badanym:

Tabela 3

Konsumpcja własna na rynku unijnym (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Konsumpcja własna w Unii	3 627 275	3 741 880	3 703 555	3 607 752
Wskaźnik	100	103	102	99

Źródło: Eurofer.

- (260) Konsumpcja własna na rynku unijnym utrzymywała się na stabilnym poziomie z niewielkimi wahaniami w okresie badanym i zmniejszyła się o mniej niż 1 % w okresie objętym dochodzeniem.

4.3.3. Konsumpcja łączna

- (261) Połączenie tych dwóch tabel – obejmujących konsumpcję własną i konsumpcję na wolnym rynku – pokazuje następujące zmiany łącznej konsumpcji w okresie badanym:

Tabela 4

Konsumpcja łączna (własna i na wolnym rynku) (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Całkowita konsumpcja w Unii	4 848 718	4 955 278	4 909 206	4 826 983
Wskaźnik	100	102	101	100

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (262) Z powyższej tabeli wynika, że przy łącznej konsumpcji zaobserwowano tę samą tendencję co w przypadku konsumpcji na wolnym rynku i konsumpcji własnej, czyli utrzymywała się ona na stabilnym poziomie w okresie badanym. Łączna konsumpcja była również zgodna z łączną produkcją unijną (zob. tabela 7).

4.4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (263) Komisja zbadała, czy przywóz dokonywany przez SSHR pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (264) Zgodnie z tym przepisem przywóz z więcej niż jednego państwa powinien być oceniany w sposób łączny jedynie pod warunkiem że:
- ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczna; oraz
  - łączna ocena skutków przywozu jest właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywozonymi a unijnym produktem podobnym.
- (265) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z trzech państw, których dotyczy postępowanie, podsumowano w motywach 91, 218 i 241. Wszystkie te marginesy przekraczały próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (266) Wielkości przywozu z każdego z tych trzech państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna. Udział przywozu w rynku w porównaniu z konsumpcją na wolnym rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosił 18,3 % w przypadku ChRL, 9,1 % w przypadku Indonezji oraz 3,0 % w przypadku Tajwanu.

- (267) Warunki konkurencji między przywozem towarów po cenach dumpingowych z każdego z trzech państw, których dotyczy postępowanie, oraz między tym przywozem a unijnym produktem podobnym, były podobne. SSHR pochodzące z Indonezji, ChRL i Tajwanu konkurowały ze sobą przy przywozie na sprzedaż na rynku unijnym oraz z produktem podobnym wytwarzanym przez przemysł Unii, ponieważ wszystkie były sprzedawane klientom należącym do podobnych kategorii.
- (268) W oświadczeniu złożonym przy wszczęciu postępowania spółka STSS stwierdziła, że przywozu z ChRL nie należy kumulować ze względu na jego zróżnicowane kształtowanie się pod względem wielkości i cen. Twierdziła, że przywóz z ChRL stopniowo spadał w okresie badanym, a ceny wzrastały, w szczególności w 2017 r.
- (269) Chociaż prawdą jest, że ceny przywozu z Chin wzrosły w okresie badanym, ich poziomy były znacznie poniżej cen sprzedaży przemysłu Unii w całym okresie badanym. Wielkość przywozu z Chin również znacznie wzrosła, a jego udział w rynku wynosił ponad 16 % w całym tym okresie. Z dochodzenia wynika, że produkty przywożone z państw, których dotyczy postępowanie, konkurowały ze sobą w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z ChRL spadała od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem (zob. tabela 5: z wskaźnika wynoszącego 135 w 2017 r. do 129 w 2018 r. i 114 w okresie objętym dochodzeniem). Jednocześnie wielkość przywozu z Indonezji gwałtownie wzrosła (z wskaźnika wynoszącego 16 do 42 726 i do 106 202). W ujęciu bezwzględnym od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem wzrost wielkości przywozu z Indonezji był większy niż spadek wielkości przywozu z ChRL. Wielkość przywozu z Tajwanu stale rosła od 2017 r. do 2018 r., a następnie spadła w okresie objętym dochodzeniem (z wskaźnika 137 do 173 i 128). Ogólnie łączy przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stale wzrastał w okresie badanym (z wskaźnika wynoszącego 100 w 2016 r. do 136 w 2017 r., do 156 w 2018 r. i 166 w okresie objętym dochodzeniem).
- (270) Dlatego też, w przeciwieństwie do twierdzenia STSS, wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.4.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (271) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii na wolnym rynku.
- (272) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 5

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2016	2017	2018	OD
ChRL	194 962	263 858	250 633	222 802
Wskaźnik	100	135	129	114
Udział w rynku	16,0 %	21,7 %	20,8 %	18,3 %
Wskaźnik	100	136	130	114
Indonezja	105	17	44 863	111 512
Wskaźnik	100	16	42 726	106 202
Udział w rynku	0,0 % ⁽¹⁾	0,0 % ⁽²⁾	3,7 %	9,1 %
Wskaźnik	100	100 ⁽³⁾	43 286	106 395
Tajwan	28 992	39 739	50 058	36 910
Wskaźnik	100	137	173	127
Udział w rynku	2,4 %	3,3 %	4,2 %	3,0 %
Wskaźnik	100	138	175	128

	2016	2017	2018	OD
Łącznie państwa, których dotyczy postępowanie	224 059	303 613	345 554	371 224
Wskaźnik	100	136	154	166
Udział w rynku	18,3 %	25,0 %	28,7 %	30,4 %
Wskaźnik	100	136	156	166

Źródło: Dane Eurostatu.

(¹) W 2016 r. udział w rynku wyniósł dokładnie 0,0086 %.

(²) W 2017 r. udział w rynku wyniósł dokładnie 0,0014 %.

(³) Uwzględniając dokładny udział w rynku w 2017 r. (zob. przypis 2 powyżej), wskaźnik za tamten rok wynosi 16.

- (273) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 66 % w okresie badanym, a w okresie objętym dochodzeniem wyniósł ponad 30 % konsumpcji w Unii na wolnym rynku.

4.4.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (274) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 6

Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (EUR/t)

	2016	2017	2018	OD
ChRL	1 503	1 827	1 826	1 820
Wskaźnik	100	122	121	121
Indonezja	2 203	2 152	1 688	1 645
Wskaźnik	100	98	77	75
Tajwan	1 550	1 813	1 954	1 943
Wskaźnik	100	117	126	125
Łącznie państwa, których dotyczy postępowanie	1 510	1 826	1 827	1 780
Wskaźnik	100	121	121	118

Źródło: Dane Eurostatu.

- (275) Ceny importowe z ChRL i Tajwanu wzrosły odpowiednio o 21 % i 25 %, natomiast ceny importowe z Indonezji spadły jednak znacznie, bo o 25 %, w okresie badanym (ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosły średnio o 18 %). Pomimo ogólnego wzrostu ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, stałe są niższe niż ceny przemysłu Unii w tym samym okresie (zob. tabela 11).
- (276) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez trzech objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na wolnym rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
  - odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym (⁸⁴), ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

(⁸⁴) Zdecydowanej większości sprzedaży dokonywano bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów końcowych. Sprzedaż hurtownikom stanowiła [1 %–5 %] całkowitej sprzedaży państw, których dotyczy postępowanie (natomiast reszty sprzedaży dokonywano na rzecz użytkowników końcowych). [95 %–100 %] sprzedaży dokonywanej przez chińskich, indonezyjskich i tajwańskich producentów eks-

- (277) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podcięcia cenowego równy 10,7 % w przypadku przywozu z Indonezji, 9,3 % w przypadku przywozu z ChRL oraz 4,1 % w przypadku przywozu z Tajwanu.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (278) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (279) Jak wspomniano w motywie 7, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano doboru próby.
- (280) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych z odpowiedzi stowarzyszenia Eurofer na zawarte w kwestionariuszu pytania dotyczące wszystkich producentów unijnych, które należy zweryfikowano. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez trzech objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały należy zweryfikowane. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (281) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zapasy, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (282) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (283) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2016	2017	2018	OD
Całkowita produkcja unijna (w tonach)	4 786 053	4 807 793	4 768 710	4 636 995
Wskaźnik	100	100	100	97
Moce produkcyjne (w tonach)	6 967 785	6 937 585	7 025 230	7 057 282
Wskaźnik	100	100	101	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	69 %	69 %	68 %	66 %
Wskaźnik	100	101	99	96

Źródło: Eurofer.

portujących dokonywano bezpośrednio do Unii (reszty sprzedaży dokonywano za pośrednictwem importerów powiązanych). Producenci unijni objęci próbą również prowadzili sprzedaż w przeważającej mierze bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów końcowych, w tym podmiotów zajmujących się ponownym walcowaniem i producentów rur, odpowiadających za [80 %–85 %] ich całkowitej sprzedaży w Unii. Natomiast [10 %–15 %] ich całkowitej sprzedaży w Unii to sprzedaż hurtownikom.

- (284) Wielkość produkcji przemysłu Unii utrzymywała się na stałym poziomie do 2018 r., a następnie spadła o 3 % w okresie objętym dochodzeniem. Zgłoszone wartości mocy produkcyjnych dotyczyły zdolności rzeczywistej, co oznacza, że uwzględniono dostosowania, uznawane w przemyśle za normy, obejmujące czas przygotowawczy, prace konserwacyjne, wąskie gardła i inne normalne przerwy w produkcji. Na tej podstawie moce produkcyjne praktycznie utrzymywały się na stałym poziomie; w okresie badanym odnotowano jedynie marginalny wzrost wynoszący 1 %.
- (285) W wyniku zmniejszenia produkcji i nieznacznego wzrostu mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 4 % w okresie badanym i utrzymywało się na poziomie poniżej 70 %.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (286) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i udział tego przemysłu w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Wielkość sprzedaży na wolnym rynku i jej udział w tym rynku

	2016	2017	2018	OD
Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku (w tonach)	869 660	775 692	735 596	754 334
Wskaźnik	100	89	85	87
Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji w Unii na wolnym rynku	71,2 %	63,9 %	61,0 %	61,9 %
Wskaźnik	100	90	86	87

Źródło: Eurofer i Eurostat.

- (287) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku spadła w okresie badanym o 13 %.
- (288) Udział przemysłu Unii w rynku również znacząco spadł – o blisko 10 punktów procentowych – chociaż w okresie badanym konsumpcja w Unii utrzymywała się na stałym poziomie.
- (289) Jeżeli chodzi o rynek sprzedaży wewnętrznej, wielkość produkcji na wewnętrzne potrzeby i udział w rynku Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Wielkość produkcji na wewnętrzne potrzeby i udział w rynku (w tonach)

	2016	2017	2018	OD
Wielkość produkcji na wewnętrzne potrzeby na rynku unijnym	3 627 275	3 741 880	3 703 555	3 607 752
Wskaźnik	100	103	102	99
Łączna produkcja przemysłu Unii	4 786 053	4 807 793	4 768 710	4 636 995
Wskaźnik	100	100	100	97
Udział sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej w całkowitej produkcji unijnej	75,8 %	77,8 %	77,7 %	77,8 %
Wskaźnik	100	103	102	103

Źródło: Eurofer.

- (290) Wielkość produkcji przemysłu Unii na wewnętrzne potrzeby (na którą składają się SSHR zatrzymywane przez przemysł unijny w celu dalszego wykorzystania) na rynku unijnym w okresie badanym utrzymywała się na stałym poziomie około 3,6 mln ton.
- (291) Udział przemysłu Unii w rynku sprzedaży wewnętrznej (wyrażony jako odsetek całkowitej produkcji unijnej) nieznacznie wzrósł w 2017 r., a następnie utrzymywał się na stałym poziomie około 78 % przez resztę okresu.
- (292) W związku z tym w świetle stabilnej tendencji na unijnym rynku sprzedaży wewnętrznej w okresie badanym spadek sprzedaży przemysłu Unii był wynikiem zwiększonej presji wywieranej przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie.

4.5.2.3. Wzrost

- (293) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku, które wykazywały tendencję spadkową w okresie badanym, świadczą o tym, że przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się ani w ujęciu bezwzględnym, ani pod względem konsumpcji.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (294) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zatrudnienie i wydajność

	2016	2017	2018	OD
Liczba pracowników	2 274	2 266	2 303	2 372
Wskaźnik	100	100	101	104
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	2 104	2 122	2 070	1 955
Wskaźnik	100	101	98	93

Źródło: Eurofer.

- (295) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii związanego z produkcją SSHR w okresie badanym wzrósł nieznacznie o 4 %. W świetle nieznacznego wzrostu produkcji wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona w tonach na pracownika rocznie, znacznie spadła w okresie badanym.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu

- (296) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (297) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Ceny sprzedaży w Unii

	2016	2017	2018	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku (EUR/t)	1 699	2 019	2 072	1 991

	2016	2017	2018	OD
Wskaźnik	100	119	122	117
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	1 581	1 795	1 929	1 894
Wskaźnik	100	114	122	120

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (298) Średnia jednostkowa cena sprzedaży wzrosła o 17 % w okresie badanym, co nie wystarczyło, aby dotrzymać kroku zmianom kosztów produkcji, które wzrosły w tym samym okresie o 20 %. Zmiana kosztów była w dużej mierze wynikiem znacznego wzrostu cen surowców, takich jak nikiel, molibden i chrom. Chociaż w latach 2016–2018 przemysł Unii był w stanie przenieść wzrost kosztów, w ujęciu względnym, na ceny sprzedaży, w okresie objętym dochodzeniem nie był on w stanie w pełni przenieść wzrostu kosztów, ponieważ wzrost kosztów był większy niż wzrost cen.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (299) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Średnie koszty pracy na pracownika

	2016	2017	2018	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	62 423	61 712	60 037	61 534
Wskaźnik	100	99	96	99

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (300) Średnie koszty pracy na pracownika ponoszone przez producentów unijnych objętych próbą spadły o 4 % do 2018 r., a następnie ponownie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem, jednak do poziomu, który nadal jest o 1 % niższy niż w 2016 r. Pokazuje to, że producenci unijni byli w stanie obniżyć koszty pracy pomimo pogarszającej się sytuacji na rynku.

4.5.3.3. Zapasy

- (301) Stan zapasów przemysłu Unii w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 13

Zapasy

	2016	2017	2018	OD
Stan zapasów na koniec okresu badanego (tony)	147 341	152 089	147 018	118 543
Wskaźnik	100	103	100	80
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	3,1 %	3,2 %	3,1 %	2,6 %
Wskaźnik	100	103	100	83

Źródło: Eurofer.

- (302) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 20 %. Większość rodzajów produktu podobnego jest wytwarzanych przez przemysł Unii na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego przemysłu. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. Jak przedstawiono w powyższej tabeli, wskaźnik ten w okresie badanym był stosunkowo stabilny i utrzymywał się na poziomie około 3 % wielkości produkcji.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

Tabela 14

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji

	2016	2017	2018	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	7,2 %	10,2 %	5,1 %	3,5 %
Wskaźnik	100	142	71	49
Przepływy pieniężne (w EUR)	20 214 740	48 032 998	25 074 879	-18 363 974
Wskaźnik	100	238	124	-91
Inwestycje (EUR)	29 376 840	47 908 280	48 154 124	46 211 563
Wskaźnik	100	163	164	157
Zwrot z inwestycji	4,8 %	8,5 %	3,1 %	0,2 %
Wskaźnik	100	179	65	4

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (303) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (304) Ogólna rentowność spadła z 7,2 % w 2016 r. do 3,5 % w okresie objętym dochodzeniem. Spadek ten zbiega się z wzrostem wielkości przywozu po cenach podcinających z państw, których dotyczy postępowanie (zob. motyw 276). Wskaźnik zwrotu z inwestycji kształtował się według tej samej tendencji spadkowej.
- (305) Zmiany przepływów środków pieniężnych kształtowały się w dużej mierze podobnie jak rentowność i zwrot z inwestycji. Były dodatnie w latach 2016–2018, osiągając szczyt w 2017 r., po czym stały się ujemne w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to rentowność była na najniższym poziomie w okresie badanym.
- (306) Poziom rocznych inwestycji wzrósł w okresie badanym o 57 %. Zwiększony poziom inwestycji nie przełożył się jednak na odpowiednie zwiększenie mocy produkcyjnych (zob. tabela 7). Następnie inwestycje te miały na celu jedynie utrzymanie istniejących mocy produkcyjnych i odpowiednią wymianę niezbędnych aktywów produkcyjnych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (307) Konsumpcja utrzymywała się na stałym poziomie w okresie badanym. Udział producentów unijnych w rynku spadł jednak z 71,2 % do 61,9 %.
- (308) Wskaźniki finansowe producentów unijnych wskazują, że koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły (+ 20 %) nieco bardziej niż jego średnia cena sprzedaży (+ 17 %), co oznacza, że przemysł Unii nie mógł w pełni przenieść wzrostu kosztów. Skutkiem tego był znaczny spadek zysków w okresie badanym – z 7,2 % w 2016 r. do 3,5 % w okresie objętym dochodzeniem. Podobne negatywne zmiany zaobserwowano w przypadku pozostałych wskaźników finansowych, zwrotu z inwestycji i przepływów środków pieniężnych.
- (309) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii w okresie badanym spadła o 13 %, a wielkość produkcji o 3 %. Różnica ta wynika ze znaczenia, jakie ma dla przemysłu Unii rynek sprzedaży wewnętrznej, który nie zwiększył się jednak w okresie badanym. Wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na poziomie poniżej 70 % i spadło o trzy punkty procentowe w okresie badanym (66 % w okresie objętym dochodzeniem).

- (310) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (311) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują między innymi: przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, wzrost kosztów produkcji, spadek popytu na SSHR w Unii w 2018 r. oraz częściowe poleganie producentów unijnych na produkcji na wewnętrzne potrzeby.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (312) Ceny przywozu ze wszystkich trzech państw, których dotyczy postępowanie, podcinały ceny przemysłu Unii, w wyniku czego w okresie objętym dochodzeniem margines podcięcia cenowego wynosił 4,1 % w przypadku Tajwanu, 9,3 % w przypadku ChRL i 10,7 % w przypadku Indonezji (średnio 9,5 %). W związku z tym przemysł Unii nie był w stanie uwzględnić wzrostu kosztu produkcji w unijnych cenach sprzedaży, co świadczy o presji cenowej wywieranej przez przywóz objęty postępowaniem. Sytuacja ta miała istotny wpływ na rentowność przemysłu Unii, która spadła do bardzo niskiego poziomu w okresie objętym dochodzeniem.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (313) Wielkość i ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 15

Państwo		2016	2017	2018	OD
Republika Korei	Wielkość przywozu (w tonach)	64 995	32 949	35 535	33 191
	Wskaźnik	100	51	55	51
	Udział w rynku	5,3 %	2,7 %	2,9 %	2,7 %
	Wskaźnik	100	51	55	51
	Średnia cena (EUR/t)	1 404	1 697	1 695	1 654
	Wskaźnik	100	121	121	118
Republika Południowej Afryki	Wielkość przywozu (w tonach)	25 803	29 123	25 923	27 494
	Wskaźnik	100	113	100	107
	Udział w rynku	2,1 %	2,4 %	2,2 %	2,3 %
	Wskaźnik	100	114	102	107
	Średnia cena (EUR/t)	1 436	1 649	1 671	1 728
	Wskaźnik	100	115	116	120
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość przywozu (w tonach)	36 926	72 022	63 043	32 989
	Wskaźnik	100	195	171	89
	Udział w rynku	3,0 %	5,9 %	5,2 %	2,7 %

Państwo		2016	2017	2018	OD	
	Wskaźnik	100	196	173	89	
	Średnia cena (EUR/t)	1 837	1 931	2 084	2 302	
Wskaźnik	100	105	113	125	93 674	
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość przywozu (w tonach)	127 725	134 093	124 501		
	Wskaźnik	100	105	97		73
	Udział w rynku	10,5 %	11,1 %	10,3 %		7,7 %
	Wskaźnik	100	106	99		73
	Średnia cena (EUR/t)	1 536	1 813	1 887		1 904
	Wskaźnik	100	118	123	124	

Źródło: Dane Eurostatu.

- (314) W okresie badanym udział przywozu z państw trzecich w rynku spadł o 27 % (czyli o blisko 3 punkty procentowe) do poziomu 7,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ w tym samym okresie państwa, których dotyczy postępowanie, zwiększyły swój udział w rynku o 66 % (zob. motyw 273 i tabela 5), utratę udziału w rynku przez przemysł Unii przypisuje się gwałtownemu wzrostowi udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie.
- (315) Wielkość przywozu z Korei znacznie spadła w okresie badanym, a jego udział w rynku zmniejszył się prawie o połowę, spadając w okresie objętym dochodzeniem do zaledwie 2,7 %. Średnie ceny przywozu z Korei wzrosły o 18 % w okresie badanym, czyli o nieco mniej niż ceny wszystkich państw trzecich z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie (24 %). Przywóz z Republiki Południowej Afryki utrzymywał się na stałym poziomie w okresie badanym, ale ceny sprzedaży były wyższe niż ceny państw, których dotyczy postępowanie, a udział w rynku nigdy nie przekroczył 2,5 %.
- (316) W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przywóz z innych państw nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (317) Wielkość i ceny wywozu przemysłu Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 16

	2016	2017	2018	OD
Wielkość wywozu (tony)	125 237	151 305	156 620	141 448
Wskaźnik	100	121	125	113
Średnia cena (EUR/t)	1 745	1 909	1 940	1 992
Wskaźnik	100	109	111	114

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, Eurofer.

- (318) Przemysł Unii w okresie badanym był w stanie zwiększyć wielkość wywozu o 13 %. Dodatkowa sprzedaż eksportowa wynosząca około 16 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, w porównaniu z początkiem okresu badanego, jest nieporównywalna ze stratą 115 000 ton sprzedaży na rynku unijnym w tym samym okresie. Ponadto producenci unijni w tym samym okresie mogli podnieść swoje jednostkowe ceny eksportowe o 14 %. W ramach sprzedaży eksportowej można było zatem tylko w bardzo niewielkim stopniu zrekomensować negatywne zmiany zarówno w zakresie wielkości, jak i cen na rynku unijnym. W związku z tym i wbrew twierdzeniom jednej z zainteresowanych stron wynik wywozu przemysłu Unii był jednak dodatni i nie mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5.2.3. Pozostałe czynniki

- (319) Koszt produkcji w przeliczeniu na tonę wyprodukowanych SSHR wzrósł w okresie badanym o 20 % (zob. tabela 11). Powodem był głównie znaczny wzrost kosztów surowców – czynnik, który miał wpływ na producentów na całym świecie. W szczególności cena niklu, który jest drugim najważniejszym materiałem dla szeregu producentów unijnych, wzrosła z poniżej 9 000 USD na początku 2016 r. do ponad 15 000 USD w połowie 2018 r. i nadal kształtowała się na poziomie powyżej 12 500 USD w czerwcu 2019 r. Początkowo przemysł Unii był również w stanie przenieść ten wzrost kosztów na ceny sprzedaży, jednak skutkiem tego była znaczna strata udziału w rynku i rentowności. W okresie objętym dochodzeniem nie było to już możliwe ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych. W rezultacie rentowność drastycznie spadła w okresie badanym, tj. o 51 %.
- (320) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że pogorszenie wpływające na sytuację przemysłu Unii w drugiej połowie 2018 r. wynikało ze spadku popytu; spadek ten został z kolei spowodowany zbliżającym się wprowadzeniem środków ochronnych, co pociągnęło za sobą koncentrację zakupów w pierwszej połowie roku, oraz cykliczne zmiany na światowym rynku stali w drugiej połowie roku. Wbrew tym twierdzeniom w toku dochodzenia nie stwierdzono żadnego spadku konsumpcji na rynku Unii, lecz raczej gwałtowną utratę udziału w tym rynku przez przemysł Unii z powodu znacznego wzrostu przywozu (zob. sekcja 4.4.2. i Tabele 5 i 8). Komisja również nie była w stanie powiązać spadku ze środkami ochronnymi. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (321) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł Unii nie jest, lub jest w mniejszym stopniu, zainteresowany sprzedażą produktu objętego postępowaniem na wolnym rynku, ponieważ priorytet dla niego stanowi produkcja na wewnętrzne potrzeby. Pomimo że rynek niższego szczebla jest istotny dla przemysłu Unii, sprzedaje on na nim również znaczne ilości produktu objętego postępowaniem na wolnym rynku i nadal dysponuje znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi, a zatem jest w stanie zwiększyć sprzedaż. Ponadto unijny rynek sprzedaży wewnętrznej nie zwiększył się w okresie badanym. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (322) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przyczyną szkody dla przemysłu Unii jest nadwyżka mocy produkcyjnych. W toku dochodzenia potwierdzono jednak, że w okresie badanym całkowite moce produkcyjne przemysłu Unii utrzymywały się na stałym poziomie (+ 1 %), w przeciwieństwie do ChRL i Indonezji, które zwiększały znacznie nadwyżki mocy produkcyjnych w celu wywozu produkcji wynikającej z tej nadwyżek do Unii, przejmując tym samym udział w rynku od producentów unijnych. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (323) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że ponieważ przemysł Unii (i sektor stalowy na całym świecie) osiągnął w 2017 r. wyjątkowo dobre wyniki – w szczególności w kwestii zysków – spadek w 2018 r. był naturalną tego konsekwencją. Dochodzenie jednak wstępnie wykazało, że znaczne pogarszanie się niektórych wskaźników szkody miało miejsce od początku do końca okresu badanego, co oznacza, że punktem wyjścia był rok 2016, a nie 2017. W porównaniu z 2016 r. rentowność spadła wręcz o połowę, a zarówno wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, jak i udział tego przemysłu w rynku spadły o 13 %. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (324) Dwie zainteresowane strony twierdziły, że dodatkowe koszty ponoszone przez producentów unijnych produktu podobnego w celu spełnienia surowych norm UE w zakresie ochrony środowiska zmniejszają ich konkurencyjność na rynku unijnym. W odniesieniu do tego argumentu Komisja jest zdania, że rygorystycznych norm środowiskowych w Unii nie można uznać za wynikającą z własnych działań przyczynę szkody. Wręcz przeciwnie, rygorystyczne unijne normy środowiskowe uwzględnia się przy obliczaniu ceny docelowej. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (325) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że ceny wzrosły zarówno w przypadku przemysłu Unii, jak i przywozu z Chin, w związku z czym przywóz z Chin nie może być przyczyną szkody. Ceny przywozu z Chin stale utrzymywały się jednak na zdecydowanie niższym poziomie niż ceny przemysłu Unii oraz podcinały ceny unijne w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto, w odniesieniu do wielkości, w okresie badanym nastąpił znaczny wzrost przywozu z ChRL, co zwiększyło presję cenową. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (326) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła tymczasowo, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

- (327) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wstępnie stwierdzono, że żaden z pozostałych zidentyfikowanych czynników, w szczególności przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, wzrost kosztów produkcji, spadek popytu na SSHR w Unii w 2018 r., częściowe poleganie producentów unijnych na produkcji na wewnętrzne potrzeby, nadwyżka mocy produkcyjnych w Unii wynikająca ze światowej nadwyżki mocy produkcyjnych, wyjątkowo korzystne warunki rynkowe w 2017 r., dodatkowe koszty środowiskowe poniesione przez producentów unijnych oraz wzrostu cen importowych z ChRL, nie osłabia związku przyczynowego, nawet uwzględniając ich ewentualny łączny wpływ.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (328) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (329) W niniejszej sprawie skarżący stwierdzili istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do dwóch państw objętych dochodzeniem, a mianowicie Indonezji i ChRL. Ocena dotycząca tych państw znajduje się w sekcji 6.2 poniżej.

6.1. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku Tajwanu

- (330) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, oraz uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”).
- (331) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa objętego dochodzeniem, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Przemysł Unii twierdził, że rok 2017 jest odpowiednim rokiem do ustalenia zysku docelowego. Komisja uważa, że 2017 r. był wyjątkowo dobry dla przemysłu i że zysk uzyskany przez producentów unijnych objętych próbą w tym roku (10,2 %) będzie prawdopodobnie zniekształcony, jeżeli zostałyby wykorzystany jako zysk docelowy. Ponadto udział przywozu w rynku w 2017 r. już wynosił 29,1 %. Natomiast w 2016 r. udział przywozu w rynku był zdecydowanie niższy niż w 2017 r. (21,5 %). Wobec braku jakichkolwiek innych informacji Komisja zdecydowała tymczasowo wykorzystać średni zysk uzyskany w latach 2016–2017 jako zysk docelowy. Zysk ten wynosi 8,7 %.
- (332) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła argument jednego z producentów unijnych dotyczący planowanych inwestycji, których nie zrealizowano w okresie badanym. Na podstawie otrzymanych dowodów w postaci dokumentów Komisja wstępnie zaakceptowała ten argument i dodała odpowiadającą kwotę do niewyrządzającej szkody ceny producenta unijnego.
- (333) Zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych, których stroną jest Unia, oraz protokołów do nich, które to koszty ponieść przemysł Unii w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. Na podstawie dostępnych dowodów Komisja ustaliła dodatkowy koszt, który waha się od 1,5 do 6 EUR za tonę; koszt ten dodano do ceny niewyrządzającej szkody.
- (334) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu Unii, dodając wyżej wymienioną marżę zysku wynoszącą 8,7 % oraz dostosowania na mocy art. 7 ust. 2c i 2d do kosztu produkcji ponoszonego w okresie objętym dochodzeniem przez objętych próbą producentów unijnych.

(335) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie, z rozróżnieniem na rodzaje produktu, średniej ważonej ceny importowej objętych próbą skontrolowanych producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzających szkody cen tych samych rodzajów produktu sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na wolnym rynku w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

(336) Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines zniżania cen (%)
Tajwan	Yieh United Steel Co. and Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0	24,1
Tajwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,3
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,5	24,1

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku Indonezji i ChRL

6.2.1. Porównanie marginesu dumpingu i marginesu zniżania cen

(337) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja w pierwszej kolejności zbadała w odniesieniu do Indonezji i ChRL, czy ustalony tymczasowo margines dumpingu będzie wyższy niż margines wystarczający do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii. W tym celu dokonano porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w Indonezji i ChRL z ceną docelową przemysłu Unii, jak wyjaśniono w sekcji 6.1 powyżej. Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines zniżania cen (%)
Indonezja	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	19,2	17,0
ChRL	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	108,4	18,9
ChRL	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	55,6	14,5
ChRL	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,9	17,4
ChRL	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,9	17,4
ChRL	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	108,4	18,9

(338) Ponieważ margines zniżania cen obliczony dla indonezyjskich i chińskich producentów eksportujących był niższy niż margines dumpingu, Komisja oceniła, czy występują zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

6.2.2. Zakłócenia handlu surowcami

(339) Skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody na istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w Indonezji i ChRL. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podczas dokonywania oceny odpowiedniego poziomu środków w odniesieniu do Indonezji i ChRL Komisja zbadała domniemane zakłócenia i wszelkie inne zakłócenia w Indonezji i ChRL objęte art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

(340) Surowce, w przypadku których twierdzono, że takie zakłócenia miały na nie wpływ, to nikiel (żelazonikiel, surowka hutnicza niklu, rudy niklu, złom niklu), węgiel kamienny i złom stali nierdzewnej w Indonezji oraz złom stali nierdzewnej, chrom, węgiel koksowy, żelazochrom, żelazokrzem, surowa stal (nierdzewna) i wanad w ChRL.

(341) Spośród tych surowców Komisja określiła główne surowce stosowane w produkcji produktu objętego postępowaniem przez każdego z producentów eksportujących objętych próbą. Za surowce główne Komisja uznała takie surowce, które stanowią co najmniej 17 % kosztów wytwarzania produktu objętego postępowaniem.

a) Indonezja

(342) W odniesieniu do Indonezji dochodzenie potwierdziło, że w okresie objętym dochodzeniem zakłócenia w handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego miały miejsce w formie zakazu wywozu⁽⁸⁵⁾ dotyczącego rud niklu o zawartości niklu równej co najmniej 1,7 %, podatku wywozowego⁽⁸⁶⁾ w wysokości 10 % dotyczącego rud niklu o zawartości niklu mniejszej niż 1,7 %, wymogu uzyskania zezwolenia⁽⁸⁷⁾ oraz faktycznego kontyngentu wywozowego⁽⁸⁸⁾ dotyczącego rud niklu o podanej powyżej zawartości niklu, a także faktycznego wymogu uzyskania zezwolenia⁽⁸⁹⁾ dotyczącego żelazoniklu i surowki hutniczej niklu.

(343) W dochodzeniu ustalono ponadto, że rudy niklu stanowiły ponad 17 % całkowitych kosztów produkcji produktu objętego dochodzeniem.

(344) Ponadto z dochodzenia wynika, że cena płacona za rudę niklu była znacząco niższa (o ponad 30 %) niż cena na reprezentatywnym rynku międzynarodowym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

(345) W tym kontekście Komisja porównała cenę zakupu, którą zapłacili indonezyjscy producenci eksportujący z ceną FOB rudy niklu o zawartości niklu równej 1,8 % na Filipinach⁽⁹⁰⁾. Komisja uznała cenę na Filipinach za odpowiednią, ponieważ Filipiny, podobnie jak Indonezja, należą do krajów o najwyższych na świecie rezerwach rud niklu⁽⁹¹⁾. Ponadto zawartość niklu w rudach niklu na tym reprezentatywnym międzynarodowym rynku była bardzo podobna do średniej zawartości niklu w rudach niklu nabytych przez indonezyjskich producentów eksportujących. Poza tym Komisja uznała, że koszty transportu między dostawcą a portem ujęte w cenie FOB odzwierciedlały koszty transportu poniesione przez indonezyjskich producentów eksportujących.

(346) W związku z tym warunek określony w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, a mianowicie występowanie zakłóceń w handlu surowcami stanowiących ponad 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, został spełniony w przypadku Indonezji.

b) ChRL

(347) W odniesieniu do ChRL dochodzenie potwierdziło, że w okresie objętym dochodzeniem zakłócenia w handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego miały miejsce w formie podatku wywozowego dotyczącego złomu stali nierdzewnej, żelazokrzemu, surowki hutniczej niklu i żelazochromu; oraz w formie wymogu uzyskania zezwolenia dotyczącego żelazokrzemu, wanadu, żelazoniklu i żelazochromu. Komisja oparła swoje ustalenia na danych dostępnych w bazie danych OECD⁽⁹²⁾ oraz na właściwych przepisach mających zastosowanie w ChRL.

(348) W dochodzeniu ustalono ponadto, że w przypadku każdego z przedsiębiorstw objętych próbą co najmniej jeden z wyżej wymienionych surowców stanowił ponad 17 % ich całkowitych kosztów produkcji produktu objętego dochodzeniem⁽⁹³⁾.

⁽⁸⁵⁾ Art. 4 rozporządzenia Ministra Handlu Republiki Indonezji nr 1/M-DAG/PER/1/2017 i załącznik IV do tego rozporządzenia.

⁽⁸⁶⁾ Art. 2, 12 i 14 rozporządzenia Ministra Finansów Republiki Indonezji nr 13/PMK.010/2017 oraz załączniki I(G) i II(G) do tego rozporządzenia.

⁽⁸⁷⁾ Art. 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Handlu Republiki Indonezji nr 1/M-DAG/PER/1/2017 i załącznik III do tego rozporządzenia.

⁽⁸⁸⁾ Art. 4 rozporządzenia Ministra Handlu Republiki Indonezji nr 1/M-DAG/PER/1/2017 i załącznik III do tego rozporządzenia.

⁽⁸⁹⁾ Art. 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Handlu Republiki Indonezji nr 1/M-DAG/PER/1/2017 i załącznik I do tego rozporządzenia.

⁽⁹⁰⁾ Zgodnie z informacjami podanymi na platformie FerroAlloyNet dostępnej pod adresem: <https://www.ferroalloy.net/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 marca 2020 r.).

⁽⁹¹⁾ Międzynarodowa Grupa Badawcza Nickel, The World Nickel Factbook 2018, s. 7; publikacja dostępna pod adresem: https://insg.org/wp-content/uploads/2019/03/publist_The-World-Nickel-Factbook-2018.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 marca 2020 r.).

⁽⁹²⁾ Wykaz OECD dotyczący ograniczeń wywozowych w odniesieniu do surowców przemysłowych dostępny pod adresem: https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2020 r.).

⁽⁹³⁾ W związku z tym, że dokładna ilość materiałów do produkcji jest traktowana jako poufna informacja handlowa, te surowce, które stanowią ponad 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, oraz niezniekształcona cena surowców ustalona na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych są przekazywane chińskiemu przedsiębiorstwu objętym próbą w ramach indywidualnych ujawnień dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa.

- (349) Z dochodzenia wynika, że cena płacona za te główne surowce przez dwóch objętych próbą chińskich producentów eksportujących w ChRL była znacząco niższa niż cena na reprezentatywnym rynku międzynarodowym stosowana w odniesieniu do każdego odpowiedniego surowca, w przypadku którego wykorzystywano te same źródła co w odniesieniu do konstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (350) W związku z tym warunek określony w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, a mianowicie występowanie zakłóceń w handlu surowcami stanowiących ponad 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, został spełniony w przypadku ChRL.

6.2.3. Interes Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego

- (351) Stwierdziwszy, że w przypadku ChRL i Indonezji istnieją zakłócenia handlu surowcami, o których mowa w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała, czy można jednoznacznie stwierdzić, że określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego leży w interesie Unii. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich informacji istotnych z punktu widzenia dochodzenia, w tym na temat wolnych mocy produkcyjnych w państwach wywozu, konkurencji w zakresie surowców oraz wpływu na łańcuchy dostaw w przypadku przedsiębiorstw unijnych zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego. W celu przeprowadzenia tej oceny Komisja wprowadziła do kwestionariuszy konkretne pytania do wszystkich zainteresowanych stron. Skarżący oraz objęci próbą producenci unijni przekazali odpowiedzi na te pytania.

6.2.3.1. Wolne moce produkcyjne w państwach wywozu

- (352) Na podstawie informacji przekazanych przez stowarzyszenie Eurofer wolne moce produkcyjne w ChRL w 2019 r. szacowano na 26,4 mln ton ⁽⁹⁴⁾, natomiast wolne moce produkcyjne całego sektora stali nierdzewnej w Indonezji szacowano w 2019 r. na 4 mln ton ⁽⁹⁵⁾.
- (353) Według odpowiedzi rządu Indonezji na pytania zawarte w kwestionariuszu wolne moce produkcyjne w Indonezji wynoszą jednak obecnie 2,1 mln ton. Wielkość wolnego rynku Unii wynosiła natomiast 1,2 mln ton. W ujęciu względnym wolne moce produkcyjne w państwach wywozu są zatem ogromne.

6.2.3.2. Konkurencja w zakresie surowców

- (354) Jeżeli chodzi o konkurencję w odniesieniu do surowców, rząd ChRL nie przekazał żadnych istotnych informacji na temat zakłóceń na rynku surowców w ChRL, jak określono w motywie 347. Skarżący stwierdził, że sztucznie podnosząc lub obniżając poziom dostaw surowców lub po prostu centralnie ustalając ceny, rząd ChRL może sterować cenami, podnosząc je lub obniżając. Jak określono w sekcji 6.2.2 powyżej, uznano, że na chińskim rynku surowców istnieją zakłócenia.
- (355) W odniesieniu do Indonezji dochodzenie wykazało, że Indonezja ma jeden z największych sektorów wydobywania rud niklu na świecie. W związku z tym rząd Indonezji poprzez ograniczenia wywozowe dotyczące rud niklu sztucznie obniża ceny na krajowym rynku Indonezji.
- (356) W obu krajach obowiązują ograniczenia wywozowe w odniesieniu do materiałów do produkcji zawierających nikiel, będący także drugim najważniejszym materiałem do produkcji dla producentów unijnych, jak określono w motywie 319.
- (357) Wszystkie te problemy sprawiają, że przemysł Unii znajduje się w niekorzystnej sytuacji w stosunku do producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie. Komisja uważa, że w najbliższej przyszłości sytuacja ta najprawdopodobniej pozostanie bez zmian. W odniesieniu do Indonezji w ostatnim czasie sytuacja nawet się pogorszyła. Środki umożliwiające eksport rud niklu o zawartości niklu poniżej 1,7 % miały obowiązywać do stycznia 2022 r. Rząd Indonezji podjął jednak decyzję o przyśpieszeniu terminu zakończenia ich obowiązywania. Od stycznia 2020 r. ⁽⁹⁶⁾ zakazano całości wywozu rud niklu. Nie ma dowodów świadczących o tym, że w niedalekiej przyszłości rząd Indonezji zmieni swoją politykę.

⁽⁹⁴⁾ Wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności. s. 66, pkt 336.

⁽⁹⁵⁾ Wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności. s. 69, pkt 352.

⁽⁹⁶⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://www.reuters.com/article/us-indonesia-nickel/indonesian-nickel-miners-agree-to-stop-ore-exports-immediately-investment-chief-idUSKBN1X7106> (ostatnie wyświetlenie w dniu 11 marca 2020 r.).

6.2.3.3. Wpływ na łańcuchy dostaw przedsiębiorstw unijnych

- (358) Wobec braku pełnej współpracy ze strony importerów Komisja ustaliła tymczasowo, że główny wpływ na łańcuchach dostaw będzie odczuwalny na poziomie użytkowników. Ewentualny wpływ na łańcuchy dostaw dla przedsiębiorstw z Unii, określony w art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego, w świetle istotnej różnicy między marginesami dumpingu i szkody dla państw wywozu oceniono w kontekście testu dotyczącego interesu Unii zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego.
- (359) Jak określono w motywie 373 poniżej, w wyniku tej analizy ustalono, że w świetle wpływu środków na poziomie marginesu dumpingu zastosowanie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego nie jest zgodne z interesem Unii.

6.2.3.4. Wnioski

- (360) W świetle analizy określonej powyżej Komisja stwierdziła, że zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego ustalenie poziomu środków na poziomie dumpingu w świetle nieproporcjonalnie negatywnego wpływu, jaki może to wyrzucić na łańcuchy dostaw dla przedsiębiorstw z Unii, nie leży w interesie Unii.

7. INTERES UNII

- (361) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (362) Przemysł Unii zlokalizowany jest w szeregu państw członkowskich i zatrudnia bezpośrednio 2 372 pracowników w związku z produktem objętym dochodzeniem. Żaden z producentów unijnych nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej w sekcji 4, na podstawie analizy wskaźników szkody stwierdzono, że pogorszenie sytuacji dotknęło cały przemysł Unii, który doświadczył ponadto negatywnych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (363) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych cel antydumpingowych przywróci uczciwe warunki wymiany handlowej na rynku unijnym, dzięki czemu nastąpi koniec spadku cen, a przemysł Unii będzie w stanie poprawić swoją sytuację. Pozwoliłoby to przemysłowi Unii na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle. Przemysł Unii poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie. Należy przypomnieć, że szereg kluczowych wskaźników szkody wskazywało w okresie badanym na tendencję spadkową. W szczególności widoczny był znaczny niekorzystny wpływ na udział w rynku i wielkość sprzedaży, a także na wskaźniki dotyczące wyników finansowych producentów unijnych objętych próbą takie jak rentowność oraz zwrot z inwestycji. Ważne jest zatem, aby przywrócić ceny do poziomu cen niedumpingowych lub przynajmniej niepowodujących szkody, aby wszyscy producenci mogli prowadzić działalność na rynku unijnym w sprawiedliwych warunkach wymiany handlowej. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej przemysłu Unii. Złe wyniki w segmencie SSHR wpłynęłyby na segmenty niższego szczebla producentów unijnych, a w szczególności na ich produkcję na wewnętrzne potrzeby. Producenci unijni w znacznym stopniu polegają na modelu biznesowym będącym połączeniem sprzedaży na wolnym rynku i produkcji na wewnętrzne potrzeby. Pogorszenie sytuacji w segmencie wolnorynkowym mogłoby tak samo narazić na ryzyko segment produkcji na wewnętrzne potrzeby, reprezentujący większą wielkość produkcji i większe zatrudnienie niż segment wolnorynkowy.
- (364) W związku z powyższym stwierdza się wstępnie, że nałożenie cel antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu Unii, ponieważ umożliwiłoby mu uporać się z wykrytymi skutkami dumpingu wyrządzającego szkodę.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (365) Dwie strony ujawniły się jako importerzy niepowiązani i odpowiedziały na pytania zawarte w odpowiednim kwestionariuszu. Odpowiedź jednej z nich nie była jednak dalej analizowana, gdyż okazało się, że importer ten działa spoza Unii.

- (366) Druga strona okazała się nie rzeczywistym importerem, a ośrodkiem usługowym prowadzącym różne działania. Tym samym stwierdzono brak współpracy ze strony rzeczywistych importerów. Według współpracującego operatora ośrodka usługowego podniesienie ceny produktów objętych postępowaniem skutkuje wyższymi kosztami produkcji dla europejskich użytkowników produktów, co powoduje szkodę dla tych użytkowników. Dokładniej rzecz ujmując, strona wystąpiła z wnioskiem o wyłączenie produktów, do którego to wniosku odniesiono się w sekcji 2.3 wraz z innymi takimi roszczeniami.
- (367) W związku z tym na tym etapie nic nie świadczy o tym, że środki byłyby sprzeczne z interesem importerów.

7.3. Interes użytkowników

- (368) W dochodzeniu współpracowało dwóch użytkowników.
- (369) Jednym użytkownikiem, który przekazał odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, był producent rur ze stali nierdzewnej. W odniesieniu do tego użytkownika Komisja ustaliła, że w świetle jego zdolności nabywczej i importowej oraz jego całkowitego zysku i zysku z produktów końcowych obejmujących produkt objęty postępowaniem jako materiał do produkcji wprowadzenie środków nie spowoduje dla niego nadmiernej szkody.
- (370) Drugim współpracującym użytkownikiem jest producent wyrobów ze stali nierdzewnej, który konkuruje z przemysłem Unii na kilku z jego kluczowych rynków niższego szczebla. Nabywa on znaczące ilości SSHR od przemysłu Unii, a także od producentów spoza Unii, w tym z państw, których dotyczy postępowanie. Użytkownik ten wyraził zaniepokojenie w kwestii bezpieczeństwa dostaw i cen nabycia w wyniku nałożenia ceł. Jest to jedyny duży niezależny użytkownik produktu objętego postępowaniem w Unii. Bez zintegrowanej produkcji stali jest on w pełni zależny od dostaw zwojów od innych podmiotów, jeżeli chodzi o produkcję wyrobów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego. Strona ta twierdziła, że przemysł Unii nie jest zainteresowany sprzedawaniem jej dodatkowych dużych ilości SSHR, a w szczególności jednego z rodzajów produktu (zwojów blachy czarnej), po konkurencyjnych cenach, ponieważ producenci unijni wolą zatrzymać je na użytek własny. Twierdzenie to jest obalone przez fakt, iż przemysł Unii miał w trakcie całego okresu badanego wolne moce produkcyjne, które przekraczały całkowity popyt tego użytkownika co najmniej czterokrotnie. Ponadto, jak stwierdził skarżący, szereg producentów unijnych jest gotowych dostarczać zwoje blachy czarnej, jak poinformowano na stronach internetowych producentów. Co więcej, biorąc pod uwagę już ustalone łańcuchy dostaw użytkownika oraz jego kontakty z producentami z państw trzecich, rozsądnie jest także oczekiwać, że będzie on również w stanie zróżnicować swoje dostawy poprzez zwiększenie nabycia z państw trzecich.
- (371) Pod warunkiem że wszystkie istotne czynniki (w szczególności źródła, ilości i ceny nabycia przed ocleniem oraz obrót osiągnięty w przypadku produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego) pozostałyby niezmiennione w stosunku do okresu objętego dochodzeniem, Komisja ustaliła, że nałożenie ceł na przywóz z ChRL i Indonezji zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego miałyby znaczny negatywny wpływ na całkowity roczny zysk tego użytkownika.
- (372) Gdyby, przy tym samym założeniu co w motywie 369, cła zostały nałożone na przywóz z ChRL i Indonezji zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, negatywny wpływ dotyczyłby także całkowitego rocznego zysku, jednak w dużo mniejszym stopniu.
- (373) Powyższe scenariusze opierają się na statycznych założeniach (tj. wszystkie istotne czynniki pozostają niezmiennione poza tym, że cła zostaną nałożone, a zatem należy je uwzględnić). W rzeczywistości są to najbardziej pesymistyczne scenariusze, ponieważ, jak wyjaśniono poniżej, w przypadku nałożenia ceł prawdopodobnie zmienią się pozostałe czynniki leżące u ich podstaw.
- (374) Po pierwsze, wzorce zaopatrzenia i ceny nabycia nie będą takie same. Jeżeli ceny przywozu, zwłaszcza z ChRL i Indonezji, zostaną poddane korekcje w górę, prawdopodobnie zwiększy się przywóz z innych źródeł zaopatrzenia. W szczególności zwracamy uwagę na fakt, że aż do 2016 r. włącznie na wysokim poziomie utrzymywał się przywóz z Korei Południowej – wynosił 65 000 ton. W świetle rozwoju sytuacji na rynku od tamtego czasu przywóz ten stracił na przestrzeni lat istotny udział w rynku (zob. tabela 15), ale można oczekiwać, że po nałożeniu środków producenci eksportujący z Korei, a także z innych państw produkujących, takich jak Republika Południowej Afryki, znów będą coraz bardziej koncentrować się na rynku Unii, ponieważ, na korzyść użytkowników, będą na lepszej pozycji konkurencyjnej. Oczekuje się także, że ze względu na ulgę, jaką oferują środki, przemysł Unii będzie w stanie sprzedawać większe ilości użytkownikom po konkurencyjnych cenach. Przemysł Unii po prostu nie może pozwolić sobie na utratę istotnych udziałów w rynku w Unii, o czym świadczy niniejsze dochodzenie. Jeżeli chodzi o drugiego użytkownika, o którym mowa powyżej, ze względu na jego wielkość i znaczenie jako klienta przemysłu Unii może on mieć pewien wpływ, który prawdopodobnie zwiększy się, jeżeli zakupi on nawet większe ilości od przemysłu Unii.

- (375) Należy zauważyć także, iż przewiduje się, że w lipcu 2021 r. przestaną obowiązywać stosowane w chwili obecnej środki ochronne w odniesieniu do stali, które dotyczą także produktu objętego dochodzeniem. Oznacza to, że od lipca 2021 r. użytkownicy będą mieli większy dostęp do alternatywnych źródeł, ponieważ zostaną zniesione ograniczenia kontyngentowe obowiązujące od 19 lipca 2018 r.
- (376) W związku z tym należy się spodziewać, że prawdopodobnie nałożenie ceł wpłynie negatywnie na ogół użytkowników, ale wpływ ceł na ustalonym poziomie dla ChRL i Indonezji zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sam w sobie nie będzie jako taki nieproporcjonalny, gdyż oczekuje się, że do tego czasu przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem będzie w stanie dostosować się do nowej sytuacji. Jeżeli faktycznie poziom ceł miałby zostać ustalony zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, oczekuje się, że wszyscy współpracujący użytkownicy pozostaną rentowni.
- (377) Jeżeli jednak ceł miałyby zostać nałożone zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, Komisja ustaliła, że ewentualny wpływ środków przeciwko ChRL i Indonezji na poziomie marginesu dumpingu byłby nieproporcjonalny w świetle ewentualnego silnego negatywnego wpływu na łańcuchy dostaw w odniesieniu do niektórych przedsiębiorstw Unii, a zwłaszcza na użytkowników. Komisja rzeczywiście stwierdziła, że w przypadku takiego scenariusza przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem, a zwłaszcza użytkownicy, którzy w okresie objętym dochodzeniem nabyli znaczące ilości od ChRL lub Indonezji, mogą zostać w nieuzasadniony sposób dotknięci i w efekcie mogą zacząć wykazywać straty.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (378) W związku z powyższym oraz pod warunkiem że ceł zostaną nałożone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja wstępnie doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (379) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe w odniesieniu do przywozu pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej, w zwojach lub nie (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (380) Należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego ceł określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (381) W związku z powyższym stawki tymczasowego ceł antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe ceł antydumpingowe
Indonezja	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry oraz PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	19,2 %	17,0 %	17,0 %
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %	17,0 %	17,0 %
Chińska Republika Ludowa	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	108,4 %	18,9 %	18,9 %
Chińska Republika Ludowa	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	55,6 %	14,5 %	14,5 %
Chińska Republika Ludowa	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,9 %	17,4 %	17,4 %
Chińska Republika Ludowa	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,9 %	17,4 %	17,4 %
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	108,4 %	18,9 %	18,9 %

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe cło antidumpingowe
Tajwan	Yieh United Steel Co. oraz Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0 %	24,1 %	6,0 %
Tajwan	Walsin Lihwa Co.	7,5 %	18,3 %	7,5 %
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,5 %	24,1 %	7,5 %

- (382) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie tymczasowych ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antidumpingowego.
- (383) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antidumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁹⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zostanie opublikowane zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (384) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące odpowiednie stosowanie ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (385) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antidumpingowego wobec przywozu, nie jest ono jedynym elementem branym pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (386) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (387) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antidumpingowych cło antidumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

9. REJESTRACJA

- (388) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja objęła obowiązkiem rejestracji przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Rejestracja była zatem w toku w okresie wcześniejszego informowania.

⁽⁹⁷⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

- (389) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaniechać lub zaprzestać rejestracji przywozu.
- (390) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną. Decyzja taka zostanie podjęta na etapie ostatecznym.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (391) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (392) Uwagi przedstawiło dwóch producentów eksportujących z ChRL, dwóch producentów eksportujących z Indonezji oraz trzech producentów eksportujących i jeden niezależny ośrodek usługowy z Tajwanu. Komisja uwzględniła uwagi, które dotyczyły błędów pisarskich, i w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowała marginesy.

11. PRZEPISY KOŃCOWE

- (393) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (394) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Tymczasowe cło antydumpingowe nakłada się na wyroby walcowane płaskie ze stali nierdzewnej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, z wyłączeniem wyrobów, nie w zwojach, o szerokości 600 mm lub większej i grubości przekraczającej 10 mm. Wyroby te są obecnie objęte kodami Systemu Zharmonizowanego (HS) 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 i 7220 12 oraz pochodzą z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Indonezji.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Indonezja	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,0 %	C541
Indonezja	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,0 %	C547
Indonezja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,0 %	C999
Chińska Republika Ludowa	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	18,9 %	C163
Chińska Republika Ludowa	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	18,9 %	C542
Chińska Republika Ludowa	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	18,9 %	C543
Chińska Republika Ludowa	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	18,9 %	C025
Chińska Republika Ludowa	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	14,5 %	C544
Chińska Republika Ludowa	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,4 %	C545
Chińska Republika Ludowa	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,4 %	C546

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,9 %	C999
Tajwan	Yieh United Steel Co.	6,0 %	C032
Tajwan	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	6,0 %	C031
Tajwan	Walsin Lihwa Co.	7,5 %	C548
Tajwan	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,5 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. W przypadku przedstawienia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu w odniesieniu do produktu, o którym mowa w ust. 1, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę sztuk przywożonych produktów.

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 kwietnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN